

**VESTFIRSKIR
VERKTAKAR**
www.vverk.is

**Hábrýstipvottur
Kjarnaborun
Steinsögun**
Sími: 456 6600

Nýtt og öflugt

verkfæri

til íbúðakaupa

- Greiðslumat á netinu
- Lánsumsókn á netinu

Íbúðalán.is

www.ibudalan.is

**Símanúmer
Landsbankans
á Ísafirði
er**
410 4156

Landsbankinn
 Sími 410 4156
 Fax 410 3018

Óháð fréttablað á Vestfjörðum í 20 ár
BÆJARINS BESTA
 Stofnað 14. nóvember 1984 · Sími 456 4560 · Veffang: www.bb.is · Verð kr. 300 m/vsk

Fimmtudagur 5. júlí 2007 · 27. tbl. · 24. árg.

Jón Guðbjartsson útgerðarmaður um gjaldprotabeiðni rækjuvinnslu Miðfells hf., á Ísafirði

Dregnir á asnaeyrunum

Jón Guðbjartsson útgerðarmaður.

Búið er að binda Gunnbjörn ÍS við bryggju en ekki eru nema tæpir tveir mánuðir síðan togarinn hóf úthafsækjuveiðar á nýjan leik eftir langt hlé. Jón Guðbjartsson, útgerðarmaður Birnis ehf. sem gerir út Gunnbjörn, segist ekki geta svarað hvert framhaldið verður á rækjuveiðum í kjölfar gjaldprotabeiðni Miðfells hf. „Það er alveg á hreinu að við vorum dregnir á asnaeyrunum. Við semjum við fyrirtæki sem er að mestu í eigu Byggðastofnunar og Ísafjarðarbæjar um að leggja þar upp rækju. Tveimur mánuðum síðar er fyrirtækinu lokað og við sitjum uppi með skip og áhöfn sem hefur ekkert að gera“, segir Jón. Hann segir það vit að mál að forsvarsmenn bæjarins vissu hvað var í vændum þegar samið var við Birni og þeir þurfi að svara fyrir það.

„Halldór Halldórsson og Birna Lárusdóttir segja að þetta hafi ekki komið á óvart og segja það í fjölmiðlum. Hvað voru þau að gera? Reyndu þau að sporna við? Byggðastofnun er heldur ekki stikkfrí

í þessu máli.“

Jón segist ekki vita hvert framhaldið verður en ákvörðun verður tekin í þessari viku. „En það er alveg á hreinu að við gefumst ekki upp. Við förum ekki á atvinnuleysisbætur. Það er alltaf talað um verkafélkið. En hvað með okkur sem förum út í að veiða rækju í góðri trú og keyptum til þess skip. Við erum aðalþolendurnir.“

Jón segir að veiðarnar hafi hingað til gengið ljómandi vel og hefði orðið rækja á grunnslóð norður af landinu þá hefðu báðir togarar Birnis ehf. farið á rækju. „Rækjuveiðar eru á uppleið eftir mörg mögur ár. Það eru vísbendingar um að rækja verði aftur veiðanleg í Djúpinu. Við kölluðum Djúpið alltaf gullkistuna. Ef að fer sem horfir og það verður engin rækjuverksmiðja við Djúp þá erum við með gullkistu við þröskuldinn en engan til að moka upp úr henni.“

Jón er ekki bjartsýnn á framtíð útgerðar og fiskvinnslu á Vestfjörðum. „Ég

er í útgerð og ég sé ekki fram á annað en að ég verði að flytja hana. Það kostar einfaldlega of mikið að gera út hér. Við erum ekki samkeppnishæfir vegna flutningskostnaðar. Hann lækkar bæði tekjur

útgerðanna og sjómannanna. Þegar útgerðin flyst héðan má búast við að pólitikusarnir mæti í fjölmiðla og segi að þeir hafi vitað í hvað stefndi. Akureyringar hafa verið að gera eitthvað til að lækka

kostnað. Ætla að koma á fót beinu flugi á markaði, en hér er ekkert verið að gera. Menn hugsa bara um að koma á fót háskóla og ætla að lifa af því“, segir Jón Guðbjartsson.

– smari@bb.is

**Hafði engá
leikaradrauma**

**– sjá viðtal í miðopnu við Ísfirðinginn
Baldur Hreinsson þar sem hann segir
frá uppvextinum á Ísafirði, undarlegu
inntökuferli Leiklistarskólans og lífinu
á fjölunum**

**Var orðinn
hundleiður**

**SAGÐI
BANKANUM
SÍNUM UPP!**
**Ættar að reyna
við Sparisjóðinn**

**Við lögum okkur
að þínum þörfum**

Það er grundvallarmiði að þú sért í góðu sambandi við það fjármálafyrirtæki sem þú skiptir við. Hjá Sparisjóðnum leggjum við mikinn metnað í að veita góða og persónulega þjónustu með hagsmuni og þerfir viðskiptavina okkar að leiðarjösi. Traust og gott samband er farsælt fyrir báða aðila.

 SPARISJÓÐURINN
 – fyrir þig og þína

... hugsum stórt

www.eimskip.is

Dagurinn í dag

5. júlí 2007 – 186. dagur ársins

Þennan dag árið 1933 hafði 24. sveit flugvéla Ítala viðdvöl í Reykjavík á leið sinni frá Róm til Chicago. Balbo flugmálaráðherra Ítalíu var foringi sveitarinnar. Nákvæmlega hálfri öld síðar kom ítölsk flugsveit til að minnast hópflugsins.

Sumarbyggð og Próton í eina sæng

Útlit er fyrir sameiningu Sumarbyggðar hf. í Súðavík og Próton ehf. á Tálknafirði, en bæði fyrirtækin hafa boðið upp á sjóstangveiðitúra fyrir ferðamenn. Túrar sem þessir njóta sívaxandi vinsælda víða um fjórðunginn og er það mál manna að mikil sóknarfæri séu í þessum geira ferðaþjónustunnar. Á fundi sveitarstjórnar Súðavíkurhrepps, sem er stór hluthafi í Sumarbyggð hf., var Barða Ingibjartssyni sem fulltrúa hreppsins heimilt að samþykkja samkoma villjayfirlýsingu stjórnar beggja félaga um sameiningu. Sá fyrirvari er þó settur á að hlutafjárframlag Próton við kaup á 11 nýjum bátum til félagsins verði á genginu 1,76 í stað 1. Jafnframt er gerður fyrirvari um áreiðanleikakönnun.

Bjartsýnn á framkvæmd Vestfjarðaskýrslunnar

Unnið er á fullu við að framkvæma tillögur um flutning starfa sem komu fram í Vestfjarðaskýrslunni. Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar, segist vera mjög bjartsýnn á að störf 88, sem nefnd eru í skýrslunni, verði að veruleika.

„Stóra atriðið varðandi störf 88 er að þau hafa verið samþykkt í ráðuneytum og það er hlutverk ríkisstjórnar og Alþingis, ekki sist þeirra sem sitja í fjárlaganefnd, að tryggja fjármagn á næstu fjárlögum til að þau verði að veruleika“, segir Halldór. Um tutt-

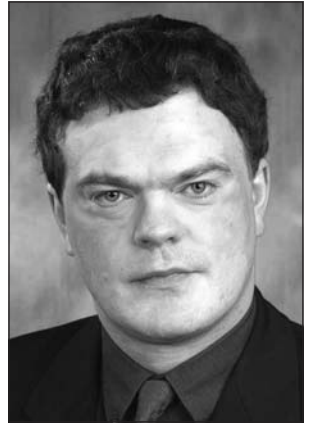
ugu störf geta orðið til á þessu ári, án þess að fjárlög þurfi til. Þar er fjármagn til staðar og bendir Halldór á þrjú stöðugildi sem verið er að ráða í hjá Háskólasetrinu. Einnig eru uppi á borðum tillögur um sameiningu Rarik og Orkubús Vestfjarða og flutning Inn-

heimtustofnunar vestur.

„Hvað varðar Innheimtustofnun þá er þriggja manna nefnd að störfum undir forsæti Smára Geirssonar. Aðrir í nefndinni eru Sigurgeir Sigurðsson fv. bæjarstjóri á Sel-tjarnarnesi og formaður stjórnar Innheimtustofnunar og

Valgarður Hilmarsson forseti bæjarstjórnar Blönduóss. Þessi nefnd skilar af sér í haust. Ég er mjög bjartsýnn á starf nefndarinnar en þarna gætu fæst 15-20 störf vestur.“

Halldór segir að sum þessara starfa séu þess eðlis að þau geta hentað þeim sem nú

Halldór Halldórsson.

eru að missa vinnu sína í fiskvinnslunni. Þetta á bæði við um Innheimtustofnun, Rarik og Orkubúið og þau 88 störf sem nefnd eru í Vestfjarðaskýrslunni. – smari@bb.is

Árs biðlisti eftir leikskóla-plássu fyrir yngstu börnin

Foreldrar í Ísafjarðarbæ sem sækja um leikskólavist fyrir börn yngri en átján mánaða eiga von á því að biða í allt að eitt ár eftir plássu. Ingibjörg María Guðmundsdóttir, forstöðukona Skóla- og fjölskylduskrifstofu Ísafjarðarbæjar, segir að sextán börn séu á biðlista um þessar mundir. Ingibjörg segir að það sé ekki yfirlýst stefna bæjarins að öll börn yngri en átján mánaða fái leikskólapláss, þó að æskilegt sé að engir biðlistar séu.

„Elstu krakkarnir hafa forgang og þá eru yngstu börnin oft hjá dagforeldrum. Það er erfiðara að vera með þau litlu

á leikskólum. Þetta eru börn sem eru kannski rétt níu mánaða og dagforeldrar og það umhverfi sem þeir bjóða upp á er hentugar en það sem er á leikskólum“, segir Ingibjörg.

Leikskólarnir í þorpunum í Ísafjarðarbæ eru ekki eins umsetnir og þeir á Ísafirði og segir Ingibjörg þá geta tekið við yngri börnum. „Þá kemur inn í þessi akstur á milli, búi fólk á Ísafirði, og mörgum þykir þetta vera langt.“ Enginn biðlisti er fyrir börn eldri en átján mánaða. Flestum leikskólaplássum er úthlutað á vorin og til að stytta biðtímann er best fyrir foreldra að sækja um að hausti. – smari@bb.is

Leikskólinn Sólborg á Ísafirði.

Flestar sumarleiðir opnar á Vestfjörðum

Vegurinn upp á Bolafjall ofan Bolungarvíkur opnaði fyrir almenna umferð á sunnudag, en vinsælt er að aka upp á fjallið og virða fyrir sér hið magnaði útsýni sem þar er. Geir Sigurðsson, rekstrarstjóri Vegagerðarinnar á Ísafirði, segir veginn ágætun yfirferðar en þó þurfi fólk að sýna aðgát þar sem mjög bratt er fram af honum. Þá hafa margar aðrar óhefðbundnar leiðir á Vestfjörðum verið opnaðar jeppum og fjórhjóladrifnum fólksbílum, eins og Kollafjarðar-

heiði, Steinadalshéiði og Tröllatunguheiði.

Vegurinn um Svalvoga, sem liggur frá Dýrafirði fyrir Sléttanes og inn Arnarfjörð, er fær að Lokinhamradal að norðanverðu og frá Auðkúlu út að Stapadal.

„Í bígerð er að opna veginn undir Skútubjörgum, en sá kafli fer alltaf mjög illa. Við vonumst til að geta opnað þann hluta leiðarinnar í þessari viku“, segir Geir Sigurðsson hjá Vegagerðinni.

– halfdan@bb.is

Frá Bolafjalli.

Starfsmaður í mötuneyti SKG

Mötuneyti SKG veitinga í Grunnskólanum á Ísafirði óskar eftir að ráða starfskraft í eldhús. Reynsla af matseld æskileg. Góð laun í boði fyrir góðan starfskraft. Góður vinnutími. Lifandi starf í skemmtilegu starfsumhverfi.

Nánari upplýsingar gefur Karl í síma 895 0292 eða Snorri í síma 893 3240 frá kl. 09:00 til 15:00 alla virka daga.

Bílvelta í Önundarfirði

Mikil mildi þykir að ekki fór verr er bíll fór út af veginum í Önundarfirði um kvöldmatarleytið í á sunnudag og valt margar veltur. Hjón með tvö börn voru í bílnum og sluppu allir ómeiddir. Í fyrstu var talið að bílstjóri og farþegi í framsæti hefðu slasast og voru þeir fluttir á sjúkrahúsið á Ísafirði. Þeir fengu að fara heim að lokinni skoðun og eftirliti. Bifreiðin er gjörónýt. Tildrög slyssins eru óljós en lögregla telur hugsanlegt að ökumaðurinn hafi sofnað undir stýri.

BÍ/Bolungarvík tapaði fyrir Kára

Sameinað lið BÍ/Bolungarvíkur tapaði fyrir liði Kára frá Akranesi er liðin mættust á Akranesvelli á laugardag. Á heimasíðu BÍ segir að lið Kára hafi fyrir leikinn fengið góðan liðsstyrk en gamli ÍA maðurinn Pálmi Haraldsson lék sinn fyrsta leik með liðinu. Þetta virtist hafa haft góð áhrif á Káramenn sem spiluðu mjög vel í fyrri hálfleik en að sama skapi virtust Vestfirðingarnir ekki vera í gírnum. Fyrsta mark leiksins skoraði Sigurjón Jónsson fyrir Kára á 25 mínútu. Seinni mörkin tvö voru bæði skoruð í fyrri hálfleik. Illa gekk hins vegar að koma boltanum í net andstæðingsins í síðari hálfleik og því urðu lokatölur leiksins 3-0 Kára í vil.

Segir forsendur uppsagnarinnar brostnar

Jóna Benediktsdóttir, annar tveggja aðstoðarskólastjóra Grunnskólans á Ísafirði, er ekki ánægð með að hafa verið sagt upp störfum við skólann og segir forsendur uppsagnarinnar brostnar. Forsaga málsins er sú að við gerð fjárhagsáætlunar var á sínum tíma gert ráð fyrir því að staða Jónu yrði lögð niður í sparnaðarskyni og deildarstjóri ráðinn í staðinn. Sparnaður við þetta var talinn geta numið 1,8 milljónum á ári. „Að vísu efuðumst við í skólanum um þennan útreikning þar sem ýmis verkefni sem aðstoðarskólastjóri má sjá um getur deildarstjóri ekki unnið. Má þar nefnda stundartöflugerð að sumri til og fleira. Mér reiknast til að raunhæft sé að gera ráð fyrir sparnaði upp á 1,1 milljón á ári“, segir Jóna.

Hún segir að sér hafi verið boðin umrædd deildarstjóra- staða sem ráða átti í. „Út frá mínum bæjardrym sýndi ég að vinna öll mín gömlu verk fyrir lægri laun, og það var ég ekki tilbúin að gera. Þetta væri að sjálfsögðu öðruvísi fyrir einhvern nýjan sem kæmi þarna inn, en mín staða fól meðal annars í sér alls kyns þjónustu við kennara sem ég þyrfti eflaust að veita eftir sem

Grunnskólinn á Ísafirði.

áður.“

Eins og áður segir var ætlunin að spara í rekstri skólans, en þær fyrirætlanir eru að sögn Jónu farnar út um þúfur. „Þegar málið var skoðað nánar kom í ljós að væri mér sagt upp myndi ég eiga rétt á biðlaunum í eitt ár. Ég ræddi við forstöðumann Skóla- og fjölskylduskrifstofu og við vorum sammála um að upphaflegar forsendur væru brostnar.“

Jónu var sagt upp störfum og segir hún að beinn kostnaður bæjarins vegna uppsagnarinnar verði um 5 milljónir króna. „Síðan þarf að borga fyrir verk eins og stundartöflugerð sem gæti kostað 250 þúsund krónur á ári, og þróunarverkefni sem gætu kostað um

50 þúsund krónur á mánuði. Mér reiknast til að það taki bæinn 5 ár að borga kostnaðinn upp“, segir Jóna.

Á bloggsíðu Jónu fjallar hún um uppsögnina undir fyrirsögninni „D-rekinn“. Aðspurð um það hvort hún telji uppsögnina af pólitískum ástæðum segir Jóna: „Það er í það minnsta augljóst að þetta hefur ekkert með hagræðingu að gera. Ég ætla ekki að staðhæfa eitt eða neitt um ástæðurnar, en ef fólki er ekki sagt upp í sparnaðarskyni hlýtur það að vera gert annað hvort vegna þess að eitthvað hafi verið að þeirra störfum, eða af einhverjum öðrum hvötum“, segir Jóna Benediktsdóttir.

Haft var samband við Skarphéðinn Jónsson, skólastjóra Grunnskólans á Ísafirði, vegna málsins. „Upphaflega kom þessi hugmynd fram í haust sem leið til sparnaðar, þegar verið var að velta upp ýmsum mögulegum leiðum til hagræðingar. Eins og málið leit út þá, gat þetta verið sparnaður

að einhverju marki, en þó ekki stórvægilegur. Eftir þetta vann ég ásamt Skóla- og fjölskylduskrifstofu að því að reyna að útbúa nýjan stjórnumarstrúktúr vegna þessara breytinga. Síðar kemur í ljós að enginn sparnaður er fölginn í þessum breytingum, en samt eru þær framkvæmdar“, segir Skarphéðinn.

inn.

Aðspurður hvort hann sé ósáttur við uppsögnina vill Skarphéðinn ekkert segja.

EKKI náðist í Ingibjörgu Mariu Guðmundsdóttur, forstöðumann Skóla- og fjölskylduskrifstofu, áður en blaðið fór í prentun.

– halfdan@bb.is

Byggðastofnun keypti í Miðfelli

Byggðastofnun keypti hlut eignarhaldsfélagsins Kagrafells í rækjuvinnslnunni Miðfelli þremur vikum áður en fyrirtækið varð gjaldþrota. Kagrafell er í eigu Elíasar Oddssonar, framkvæmdastjóra Miðfells, og var langstærsti hluthafinn. Hlutur Kagrafells í Miðfelli var tæplega 32%. Kaupverð fæst ekki uppgæfið, sagt trúnaðarmál.

Aðrir hluthafar auk Kagrafells í rækjuvinnslnunni eru Hraðfrystihúsið Gunnvör

með 23% tæp, Ísafjarðarbær á svipaðan hlut og Landsbanki Íslands tæplega 19%. Ársreikningur fyrir árið 2006 hefur ekki verið gefinn út en í lok árs 2005 var heildarhlutafé skráð 105 „kr. Salan á hlut Kagrafells til Byggðastofnunar fór fram 7. júní. Farið var fram á gjaldþrotaskipti fyrirtækisins 28. júní.

Um hreinan formgerning samkvæmt tilkynningu á heimasíðu Byggðastofnunar. „Þann 7. maí leysti Byggðastofnun til sín eignarhlut Kagrafells

ehf. í rækjuverksmiðjunni Miðfelli ehf. á Ísafirði. Um var að ræða lið í skuldaskilum Kagrafells ehf. við Byggðastofnun. Um hreinan formgerning var að ræða, og engir fjármunir skiptu um hendur í þessum viðskiptum. Byggðastofnun var enda á þeim tíma fullkunnugt um langvarandi erfiðleika í rekstri Miðfells ehf. Kagrafell ehf. var eignarhaldsfélag um hlutafé í rækjuverksmiðjunni Miðfelli, og á ekki aðrar eignir.“

Leikskólanum í Súðavík gefið nafnið Kofrasel við hátíðlega athöfn

Leikskólanum í Súðavík var gefið nýtt nafn við hátíðlega athöfn á föstudag. „Börnunum þótti frekar leiðinlegt að þurfa að segjast vera í leikskóla Súðavíkurhrepps, fannst nafnið frekar stofnanalegt“, segir Nanný Arna Guðmundsdóttir leikskólastjóri.

„Við báðum því fólk í bæn um að skila inn tillögum að nöfnum og fengum hvorki

fleiri né færri en 56 tillögur. Skipuð var þriggja manna nefnd til að fara yfir tillögurnar og á endanum varð nafnið Kofrasel fyrir valinu.“ Aðspurð segir Nanný að börnin virðist kunna ágætlega við nafnið þó það sé frekar mikill tungubrjótur fyrir þau yngstu.

„Drengirnir Axel Snær og Matthías Harold afhjúpuðu nafnið við hátíðlega athöfn.

Svo afhenti Steinn Ingi Kjartansson, skrifstofustjóri Sparisjóðs Vestfirðinga, leikskólanum 100 þúsund króna styrk til leiktækjakaupa. Að því loknu sungum við nokkur lög við undirspil Mugison og Rúnu Eyradóttur, borðuðum ávexti og ostapinna og gengum svo með láttum um þorpíð“, segir Nanný.

– halfdan@bb.is

Börnin skemmtu sér með skraut á höfði.

Niðurskurðurinn kemur harðast niður á Vestfirðingum

Ef sjávarútvegsráðherra fer eftir tillögum Hafrannsóknastofnunar um niðurskurð í þorskveiðum mun það koma harðar niður á Vestfjörðum en öðrum landsvæðum. Þar er einnig minnsti möguleikinn á mót-vægisáðgerðum til að sporna

við samdrætti. Þetta kemur fram í úttekt Hagfræðistofnunar Háskóla Íslands en stofnunin kynnti niðurstöður rannsóknar á þjóðhagslegum áhrifum aflareglu fyrir stuttu. Vestfirðir gnæfa yfir aðra landshluta þegar kemur að mikilvægi sjávarútvegs fyrir fjórð-

unginn. Sjávarútvegur skilar meira en 40% af heildartekjum Vestfirðinga. Suðurnesjamennt og Austfirðingar koma næstir með rétt rúmlega 25%.

Að mati Hagfræðistofnunar eru möguleikar á að bregðast við niðurskurðinum hvað minnstir á Vestfjörðum. Stofn-

unin bendir á leiðir til að draga úr áhrifum minnkandi aflans og almennar aðgerðir í efnahagsmálum, tímabundinn stuðning við fyrirtæki og að opinberum framkvæmdum verði hnikað til. Í Morgunblaðinu segir Einar Kristinn Guðfinnsson sjávarútvegsráð-

herra ríkisvaldið verða að bregðast við þeim vanda sem muni skapast í byggðum þar sem þorskveiðar eru mikilvægar. Einar segir það blasa við að samdráttur verði í þorskveiðum og ekki langt að biða þangað til aflamark í þorski verði gefið út.

Börn og fullorðnir áttu góða stund saman í blíðunni.

Sýningarsalur Náttúrugripasafns Vestfjarða geymir ýmsa fjársjóði.

Lokka ferðamenn í Víkina

Náttúrugripasafn Bolungarvíkur var formlega opnað í maí 1998, en safnið er það fyrsta sinnar tegundar á Vestfjörðum. Safnið er tileinkað jarðfræðingnum Steini Emilssyni, sem lengi var skólastjóri í Bolungarvík, en steinasafn Steins er uppistaðan í steinasýningu safnsins, sem er gott yfirlit yfir íslenskar steintegundir og bergtegundir. Í Náttúrugripasafninu eru einnig flestar tegundir og afbrigði af fuglum hér á landi til sýnis svo fjölbreytnin er mikil. Einn frægasti „íbúi“ safnsins er þó væntanlega hvítabjörninn sem skipverjar á Guðnýju ÍS frá Bolungarvík veiddu á sínum tíma, með umdeildum hætti. Safnið er opið allt árið því starfsmenn Náttúrustofu Vestfjarða eru alltaf til taks ef gesti ber að garði, en starfsemi safnsins og stofunnar er afar samtvinnuð. Opnunartími er þó meiri yfir sumartímamann.

Nýlega var lokið við breytingar á húsnæði safnsins sem bættu aðstöðuna til muna. Móttökurými var stækkað, hljóðeinangrun var sett í loft safnsins, salernisaðstaða var gerð og allur ljósabúnaður var endurnýjaður. Það má gera ráð fyrir að safnið vaxi og dafni

töluvert við þetta, enda hefur aðstaðan hingað til verið með bráðabirgðablæ og salernisaðstaðan, eða réttara sagt salernisleysið, takmarkað fjölda gesta á safnið í einu.

Forstöðumaður safnsins, Þorleifur Eiríksson, tekur á móti blaðamanni í vikunni eftir breytingar. Hann segir frá breytingunum sem gerðar hafa verið og hvert framhaldið er hjá safninu.

„Aldrei var lokið við að gera upp móttökurýmið, þar sem nú hefur verið innréttuð mót-taka og verslun með upplýsingabæklingum, póstkortum og þess háttar. Einnig vantaði salernisaðstöðu á safnið, og það var eitt aðalatriðanna við framkvæmdirnar. Áður var hreinlega ekki hægt að taka á móti rútum eða stórum hópum. Það þurfti jafnvel að beina fólkinu á salerni Náttúrustofunnar hér við hliðina og við vorum á undanþágu hjá Heilbrigðiseftirlitinu. Það má því gera ráð fyrir að þetta verði mikil breyting.“

Annað vandamál safnsins var hve mikið bergmálaði í sýningarsalnum. Það var varla hægt að ræða saman sín á milli, og mjög erfitt að tala yfir heilu hópunum, slíkt var

bergmálið. Það gefur auga leið að við það urðu móttökur hópa, t.d. skólaklassa erfiðar. Nú hefur mjúku, hljódddempandi efni verið sprautað í loftið, og það hefur gjörbreytt öllum hljómburði salarins. Það er einnig gaman að því að efnið lítur út eins og hjarn. Hljóðeinangrunin þýðir einnig að hægt er að nota hliðarsal safnsins meira. Við höfum hugsað okkur að hér verði hægt að halda fyrirlestra eða litlar ráðstefnur, auk þess sem hægt verður að auka starfið með skólabörnum. Þessi salur hefur alla tíð verið til staðar á safninu, en vegna bergmáls lítið verið notaður. Nú er hann tilbúinn og við biðum bara eftir húsgögnum í hann.

Eftir breytingarnar hefur nothæft rými safnsins aukist til muna og auðveldara er að taka á móti gestum. Nú er því næsta skref bara að halda áfram að stækka sýninguna. Allar framkvæmdir sem við verðum gerðar á safninu héðanaf munu taka mið af því.“

– Á safnið muni til að stækka sýninguna?

„Já, safnið á töluvert af munum, t.d. steinasafn frá Steini Emilssyni, jarðfræðingi, sem safnið er tileinkað.

Hluti þess er þegar til sýnis, en stór hluti er enn í kössum og hefur ekki verið skoðaður. Nú ætlum við að fara í það að skoða þessa steina og finnum örugglega eitthvað skemmtilegt og spennandi til að sýna. Svo erum við rétt að byrja að sýna sjávardýr. Við höfum komið upp tveimur kössum nú þegar með sýnishornum en þessi hluti mun væntanlega aukast, við eigum heilmikið af gripum í það. Safnið á líka heilmikið plöntusafn og það er meiningin að hengja það upp á veggina í fyrirlestrar-salnum.

Safnið er hannað sérstaklega þannig að auðvelt sé að breyta því, hægt að taka spjöld með fróðleik niður og setja þau aftur upp síðar, þá eru sýningarkassarnir einnig fær-anlegir.“

– Segðu aðeins frá safnbúðinni.

„Í móttökuaðstöðunni er búið að innrétta safnbúð, einskonar minjagripaverslun. Við ætlum okkur að skera okkur úr með búðina á tvo vegu. Annars vegar bjóðum við upp á bækur og rit með upplýsingum sem tengjast Vestfjörðum, auk landakorta. Ferðamenn ættu að geta komið hingað og fundið þær bækur sem hjálpa þeim á ferðalaginu. Hinsvegar viljum við vera með vandaða minjagrip til sölu. Hér verður ekki hægt að fá plastvíkinga með horn, fólk þarf að fara annað til þess. Vitanlega eru vandaðri minjagripir dýrari en við viljum bjóða upp á góða vöru. Munirnir munu þá allir tengjast Vestfjörðum á einhvern hátt.“

– Húsnæðisvandi Náttúrugripasafns Íslands í Reykjavík hefur verið í deiglu undanfarin ár. Hvernig er Náttúrugripasafn Vestfjarða í samamburði við það?

„Náttúrugripasafn Vestfjarða er líklega stærsta náttúrugripasafn landsins, sem allt er á einum stað í það minnsta. Eftir breytingarnar sem nú

Sigurbjörg inni á Upplýsingamiðstöð Bolungarvíkur.

hafa verið gerðar má í raun segja að fyrsta áfanga í að gera safnið að alvöru fullburða safni sé lokið. Breytinganna var auðvitað þörf strax þegar safnið opnaði 1998, en í það voru ekki til fjármunir.“

– Eruð þið með einhverja stefnu varðandi aukna kynningu safnsins núna þegar möguleiki er á að taka á móti mun fleiri gestum?

„Já, hingað til hefur lítið verið hægt að auglýsa safnið vegna aðstöðuleysis. Nú er það kannski að einhverju leyti orðið hlutverk upplýsingafulltrúa Bolungarvíkurkaupstaðar að kynna safnið sem álitlegt „rústopp“ hér í Bolungarvík, þegar við getum í raun og sann tekið á móti stórum hópum. Kynningarferlið getur hinsvegar tekið einhver ár þannig að það verður að vera þolinmæði í því verkefni. Það má ekki slaka á þó viðbrögðin komi ekki fram strax.

Náttúrugripasafn Bolungarvíkur er gamaldags náttúrugripasafn sem byggir á því að sýna muni úr náttúrunni. Jafnframt viljum við þó auðvitað vera með upplýsingar um munina sem verið er að sýna. Við reynum að gera það á margskonar formi, bæði erum við með veggspjöld með upplýsingum og fróðleik, og nú, eftir breytingarnar getum við boðið upp á stutta fyrirlestra hér á safninu. Þá gætu hópar ferðamanna pantað tíma til að skoða safnið og fengið síðan lítinn fyrirlestur af skjávarpa um náttúrufrýrbærin á safninu og hér í kring. Þetta hefur

ekki verið reynt hér á svæðinu, svo við sjáum hvernig það gengur.“

Eftir heimsóknina á safnið er kominn tími til að skoða Upplýsingamiðstöð Bolungarvíkur, en hún var opnuð á sama tíma og safnið eftir breytingar. Ferðamannastraumur til Bolungarvíkur hefur aukist jafnt og þétt síðustu ár og t.a.m. fara margir skemmtiskipafarþegar í rútuferð þar sem komið er við á safninu í Ösvör og hlýtt á tónlistarflutning í Hólskirkju. Upplýsingamiðstöðin er í sama húsi og safnið, en á jarðhæð. Þar finnur blaðamaður fyrir upplýsingafulltrúa Bolungarvíkur, Sigurbjörgu Hallgrímsdóttur.

„Þessi upplýsingamiðstöð og starf mitt er ákveðið tilraunaverkefni, og ég geri satt að segja ekki ráð fyrir að umferðin verði mikil hér í sumar. Við erum að vinna í því núna að koma þessu á fót og undirbúa næsta sumar. Ég er ráðin í þetta starf fram í september og eftir það verður staðan metin.

– Í hverju felst vinna þín sem upplýsingafulltrúi?

„Fyrir utan að taka á móti ferðamönnum sem hingað koma og veita þeim upplýsingar sé ég um að undirbúa jarðvegin fyrir næsta sumar. Jafnvel líka að undirbúa fyrir starfsfólk sem tekur hér við. Ég safna saman upplýsingum og set þær á einn stað. Svo vinn ég auðvitað fyrst og fremst að því að selja Bolungarvík.“

– tinna@bb.is

Ísbjörninn frægi horfir hér fram í safn ásamt minknum og rebba.

GÓÐI

25% afsláttur

1.259 kr/kg
Verð áður 1.688 kr/kg

Lambafr. hryggjabitar úr kjötborði*

Úrval af helgartilboðum

Fjöldi annarra girnilegra tilboða sem gilda 5. júlí - 8. júlí

GÓÐI

1159 kr/kg
Verð áður 1.669 kr/kg

30% afsláttur

Goði grísaðnakki beinl. Piri piri

GÓÐI

1.159 kr/kg
Verð áður 1.669 kr/kg

30% afsláttur

Goði grísaðkótleitur karabian

1.399 kr/kg
Verð áður 1.998 kr/kg

30% afsláttur

Borganeskjötv. þurrkryddaðar lambalærisn.

449 kr/kg
Verð áður 669 kr/kg

35% afsláttur

Matfugl 1/1 ferskur kjúklingur

399 kr/pk
Verð áður 562 kr/pk

Freschetta Brickov. Ital. Classico og Al Fomaggi 57

109 kr/stk
Verð áður 259 kr

Magic 250 ml. blár og svartur

139 kr/stk
Verð áður 178 kr

Egils Appelsín 2 l

Hattingbrauð
169 kr/pk
Verð áður 278 kr/pk
Hvitl. snittubrauð

169 kr/pk
Verð áður 281 kr/pk
Ostabrauð

129 kr/stk
Verð áður 219 kr/stk
Ananas ferskur

159 kr/kg
Verð áður 279 kr/kg
Sætar kartöflur

Samkaup **úrval**

Akureyri • Blönduós • Bolungarvík • Borgarnes • Dalvík • Egilsstaðir • Hafnarfjörður • Húsavík • Ísafjörður • Neskaupsstaður • Njarðvík • Ólafsfjörður • Selfoss • Siglufjörður • Skagaströnd

Verð birt með fyrirvara um prentvillur • Tilboðin gilda 5. júlí - 8. júlí • *Á eingöngu við þar sem fersk kjötbörð eru á staðnum

Ómar endurkjörinn oddviti

Ómar Már Jónsson sveitarstjóri í Súðavík hefur verið endurkjörinn oddviti sveitarstjórnar fyrir starfsárið 2007-2008. Var þetta ákveðið á síðasta fundi sveitarstjórnar hreppsins. Þá var Barði Ingibjartsson kjörinn varaoddviti fyrir starfsárið. Tillögur um skipanir Ómars og Barða voru samþykktar samhljóða.

Ritstjórnargrein

Á meðan Flat-eyri brennur

Tíu ár eru liðin síðan Alþingi Íslendinga samþykkti í skjóli nætur heimild til veðsetningar á óveiddum fiski. Við það tækifæri sagði Kristján Pálsson, þáv. þingmaður, „ég er ekki viss um að allir þingmenn geri sér grein fyrir hvað þeir voru að samþykkja.“ Fjórir þingmenn Vestfjarða guldu þessari afdrifaríku ákvörðun, sem sögð var nauðsynleg til að útgerðarmenn gætu stundað „eðlileg bankaviðskipti í samræmi við eign sína,“ jáyrði. Nú vita allir að Kristján Pálsson hafði lög að mæla. Veðheimildin lögfesti braskið.

„Það er engin sátt um kvótakerfið í sjávarútvegi. Það er óvæfengjanleg staðreynd. Það sem gerst hefur varð ekki fyrir séð fyrir 24 árum þegar lög um stjórnun fiskveiða á Íslandsmiðum voru sett. 52% allra veiðiheimilda eru í dag í höndum 10 stærstu sjávarútvegsfyrirtækja landsins,“ segir í upphafi greinaflokks sem hófst í Mbl. s.l. sunnudag. Niðurstæða blaðamanns Mbl., eftir ferðalög um Vestfirði, Snæfellsnes og Austurland, að mikil óvissa ríki meðal íbúa sjávarplássu þessara landshluta, kemur ekki á óvart þótt fram til þessa hafi verið talað fyrir daufum eyrum ráðamanna um þann ágalla kvótakerfisins sem mestum skaða hefur valdið, hinu frjálsa framsali; m.ö.o. braskinu með óveidda fiskinn þar sem „aðilar fara út úr greininni með hundruð milljóna króna í hagnað,“ eins og guðfaðir kerfisins komst réttilega komist að orði í játningum sínum.

Og hvað blasir nú við eftir 24 ára tilvist kerfis, sem bjarga átti þorsstofninum? Jú, hugsanlega verður veiðikvóti næsta árs lækkaður um 63 þúsund tonn! Enn eitt árið er lagt til að dregið verði úr veiðum. Efnahagslega séð er þjóðin sögð vel í stakk búin til að mæta slíkum niðurskurði. Svo kann að vera út frá hagfræðiformúlum, sem taka í engu tillit til fólksins í sjávarplássunum, sem á ekki í önnur hús að venda þegar búið er að svipta það réttinum til lífsbjargar.

„Engin sátt um kvótakerfið“ er fyrirsögn Morgunblaðsgreinarinnar. Klögumálin ganga á víxl. Bygðakvóti verður að eignarkvóta – söluvöru; félög eru stofnuð til að skjóta sér undan lagaákvæðum tímabundið; menn loka augunum fyrir milljarða svindli ár hvert í skjóli kerfisins. Þetta er bara svona og enginn fær gert við því. Það tekur enginn á vandanum. Höfuðpaurar kvótakerfisins sitja á friðarstólum. Þingheimur situr eftir með skömminna og fórnar höndum í vanmætti.

Stjórnvöld segja ekki forsendur til að grípa til aðgerða á Flat-eyri. Það þurfi að sjá til hvernig málum vindi fram. Eftir hverju er beðið? Veit það einhver? Hvort við náum sæti í Öryggisráðinu? Flateyri við Öndarfjörð er ekki eini staðurinn sem óstjórn fiskveiða bitnar á. Ótal sjávarpláss um land allt eru í sömu stöðu. Ætlum við áfram að fljóta sofandi að feigðarósi meðan sjávarplássinn brenna hvert af öðru? Á hvaða hljóðfæri verður leikið á meðan?

s.h.

Á þessum degi fyrir 17 árum

Fyrir vestan er lífið fiskur og aftur fiskur

[...] Að sönnu hefur stórkostleg breyting átt sér stað í öllu þjóðfélaginu, frá því að byggðakjarnar urðu til við Súgandafjörð, Öndarfjörð og Dýrafjörð, en eitt hefur þó ekki breyst – þorri þess fólks sem þarna býr vill hvergi annars staðar búa. Þeir sem á hinn bóginn vildu gjarnar flytjast á brott eru bundnir áttahagafjötrum í húseignum sínum, sem þeir geta engum selt, að minnsta kosti ekki á viðunandi verði. [...] Einar Oddur Kristjánsson, formaður Vinnuveitendasambands Íslands, býr á Flateyri eins og alþjóð er kunnugt og rekur þar útgerð og fiskvinnslu – Hjálms hf.

Hann segir „Það stendur óhaggað enn þann dag í dag að forsendan fyrir því að hér gat risið byggð var sjávarútvegurinn. Á Vestfjörðum byggist allt á sjávarútveginum og það þarf nú ekki mikla spekinga til að koma auga á það.“ Flateyringar, Súgfirðingar og Dýrfirðingar sem ég ræddi við sögðu að sjávarútvegurinn hefði undanfarin 50 ár eða svo búið við mikinn tvískinnung; annars vegar viðurkenndu menn þýðingu hans til gjaldeyrisöflunar fyrir þjóðarbúið, en á hinn bóginn hefðu flestir verið sammála um að ekkert gerði til þótt atvinnugreinin fengi ekki að njóta arðsemi sinnar. Það væri nóg að haga því þannig til að sjávarútvegurinn fengi rétt að skrimta.

Tvöföldun milli ára hjá Vesturferðum

Vertíðin fer afar vel af stað hjá Vesturferðum á Ísafirði. Gylfi Ólafsson, framkvæmdastjóri Vesturferða, segir að sumarið hafi verið einstaklega gott. „Aukningin hjá okkur milli ára er ríflega 100 prósent. Við þökkum það góðu veðri og svo er skýringin að miklu leyti komur skemmtiferðaskipanna“, segir Gylfi. Sala í Vigurferðir hefur gengið mjög vel og ferðir til Aðalvíkur og Hesteyrar hafa gengið mun betur en áður. Vesturferðir hafa flutt sig um set í Edinborgarhúsinu og er flutningurinn liður í skipulagsbreytingum á húsinu.

Bolungarvík.

Hóflega bjartsýnn á að hlutirnir gangi upp

Grimur Atlason, bæjarstjóri í Bolungarvík, segir það vissulega ánægjuleg tíðindi að rækjuvinnsla sé að hefjast aftur í Bakkavík og segir menn hóflega bjartsýna um að áframhald verði á vinnslunni.

„Öll fyrirtæki í bænum skipta okkur máli, hvort sem það er vélsmiðjan, Bakkavík, verktakarnir, Einarshús eða hvað sem er. Við höfðum að sjálfsögðu miklar áhyggjur yfir því að önnur tveggja vinn-

sla í bænum ætti í erfiðleikum. En þetta fyrirtæki hefur verið mjög sterkt og rekstur þess mjög góður og eins og staðan er núna erum við hóflega bjartsýn á að hlutirnir gangi upp. En það skiptir að sjálf-sögðu máli hvað sjávarútvegsráðherra gerir núna“, segir Grímur og visar þar til væntanlegs niðurskurðar í þorskafla sem skiptir Bakkavík miklu máli þar sem fyrirtækið er bæði í vinnslu á bolfiski og

Grímur Atlason.

rækju.

„En þessar fréttir eru mjög ánægjulegar. Þess ber að geta að í þessu uppsagnafæri voru samskipti bæjaryfirvalda og forsvarsmanna Bakkavíkur mjög góð. Þeir komu til okkar snemma svo við gátum undirbúið okkar aðgerðir. Ráðist var strax í ýmis sérverkefni til að útvega fólki vinnu og sést árangurinn ekki síst á útliti bæjarins“, segir Grímur Atlason. – halfdan@bb.is

Dæmdur til að borga fyrir veiðiheimildir sem fylgdu báti

Héraðsdómur Vestfjarða hefur dæmt karlmann til að borga öðrum manni 6,6 milljónir króna fyrir veiðiheimildir sem fylgdu báti. Eigendaskipti urðu að bátnum árið 2003 og greiddi kaupandinn 900.000 krónur fyrir hann en dómkvaddur matsmaður hefur síð-

an komist að þeirri niðurstöðu, að verðmæti 19 sóknardaga, sem fylgdu bátnum, hafi verið 6,6 milljónir.

Sá sem seldi bátinn var 87 ára gamall þegar viðskiptin fóru fram og sagði hann fyrir dómi, að sér hafi ekki gefist ráðrúm til að leita álits annarra

á kauptilboðinu, en kaupin gengu hratt fyrir sig. Þá hafi hann hvorki notið leiðsagnar né sérfræðiaðstoðar í viðskiptunum og kaupandinn hafi sjálfur séð um alla skjalagerð í tengslum við söluna, þar á meðal gerð kaupsamnings og afsals.

Héraðsdómur komst að þeirri niðurstöðu, að kaupandinn yrði að þola breytingu á kaupverði bátsins til hækkunar. Dómurinn taldi ekki efni til að leggja mat á það sérstaklega hvort kaupandinn hafi beitt svikum við samningsgerðina.

Útgefandi: H-prent ehf., kt. 600690-1169, Sólgoðu 9, 400 Ísafjörður, sími 456 4560, fax 456 4564
Ritstjóri: Sigurjón J. Sigurðsson, sími 892 5362, bb@bb.is · **Blaðamenn:** Thelma Hjaltadóttir, símar 456 4693 og 849 8699, thelma@bb.is – Tinna Ólafsdóttir, sími 868 5963, tinna@bb.is – Smári Karlsson, sími 866 7604, smari@bb.is · Hálfán Bjarki Hálfánsson, sími 863 7655, halfdan@bb.is. **Ritstjóri netútgáfu bb.is:** Sigurjón J. Sigurðsson · **Ljósmyndari:** Halldór Sveinbjörnsson, sími 894 6125, halldor@bb.is
Ábyrgðarmenn: Sigurjón J. Sigurðsson og Halldór Sveinbjörnsson · Lausasöluverð er kr. 300 eintakið með vsk. Veittur er afsláttur til elli- og örorkulífeyrisþega. Einnig sé greitt með greiðslukorti. · **Önnur útgáfa:** Ferðablaðið Á ferð um Vestfirði. · ISSN 1670 - 021X

Sumar og sól!

250 ml
189 KR.

Froosh
100% pure fruit smoothie
mango & orange

Pascual jógúrtið er ekki kælivara
FÍNT Í FERÐINA!

PASCUAL
Pasteurised
Thick & Creamy
Black Cherry

PASCUAL
Pasteurised
Low Fat
Summer Fruits
Yogurt

4x 125g jógúrt
Allar tegundir
167 KR.

4-XL Bónus
hamborgarabrauð
79 KR.

www.bonus.is

Nautaa

10x 120g
hamborgarar
998 KR.

Frosnir og fínir
í ferðina

Nautaats grillborgarar
120g x 10
Innflutt úrvals ungnautahakk
85% ungnautahakk/15% prótín og vatn

BÓNUS 40% afsláttur

HANGIALEGG
Fitumínna hangialegg
1689 KR.
Menkt verð: 2825

Smyrill 300g
89 KR.

ORKU BRAUÐ
500g
Hálft kíló!
129 KR.

Gott á grillið!

Grill
Grill svínakótelettur
1019 KR.
Menkt verð: 1698

40% afsláttur

Grillkryddaðar svínakótelettur

Villi lambasirloin
KÍLOVERÐI
1298 KR.

Villikryddaðar lambasirloinsneiðar

ISLANDS LAMB
Framhryggarsneiðar
1349 KR.
Menkt verð: 1798

25% afsláttur

Grillkryddaðar lambaframhryggarsneiðar

Erfiðleikar í rækjuvinnslu kunnir

Guðjón Arnar Kristjánsson, formaður Frjálslynda flokksins, segir að erfiðleikar í rækjuvinnslu hafi lengi verið kunnir og lokun og ósk Miðfells um að vera tekið til gjaldþrotaskipta komi ekki á óvart. „Það hefur verið lengi erfitt í rækjunni. Afurðaverðið lágt lengi og erfitt bæði í útgerð og

vinnslu. Verðið hefur oft tekið sveiflur en núna hefur það varið í lágmarki lengi“, segir Guðjón. Hann segir það óskiljanlegt að þær útgerðir sem hófu úthafs-rækjuveiðar í vor hafi þurft að leigja til sín kvóta. „Það er ekkert vit í að útgerðir sem veiða kvóta sem hefur dottið niður dauður í mörg ár þurfi að leigja

hann af öðrum útgerðum. Það er ekki til að hjálpa þessum iðnaði.“ Að sögn Guðjóns Arnar hafa menn verið að gera að því skóna að rækjuverð fari hækkandi eftir því sem líður á árið en það sé þó ekkert til að stóla á. Árið 2007 segir hann vera mjög dökkt fyrir Vestfirðinga. „Það er búið að segja upp ógrynni

af fólki. Marel, Kambur, Bakkavík, Miðfell, svo ég nefni helstu fyrirtækin. Svo toppar Hafró þetta með því að boða gríðarlegan niðurskurð á okkar helstu tekjulind.“ Guðjón Arnar segist ekki sjá að það gangi upp að minnka þorskvótann niður í 130 þús. tonn. „Það getur ekki gerst nema fyrir liggi

mótaðar tillögur, samþykktar af ríkisstjórn og Alþingi, um mótvægisáðgerðir fyrir byggðalögin sem treysta mest á þorskinn. Ef það verður ekki gert erum við í svo miklum erfiðleikum að ég get ekki séð fyrir endann á þeim“, segir Guðjón Arnar Kristjánsson, alþingismaður. – smari@bb.is

Guðjón A. Kristjánsson.

Sjávarþorpið á Suðureyri hættir vegna áhugaleysis opinberra aðila

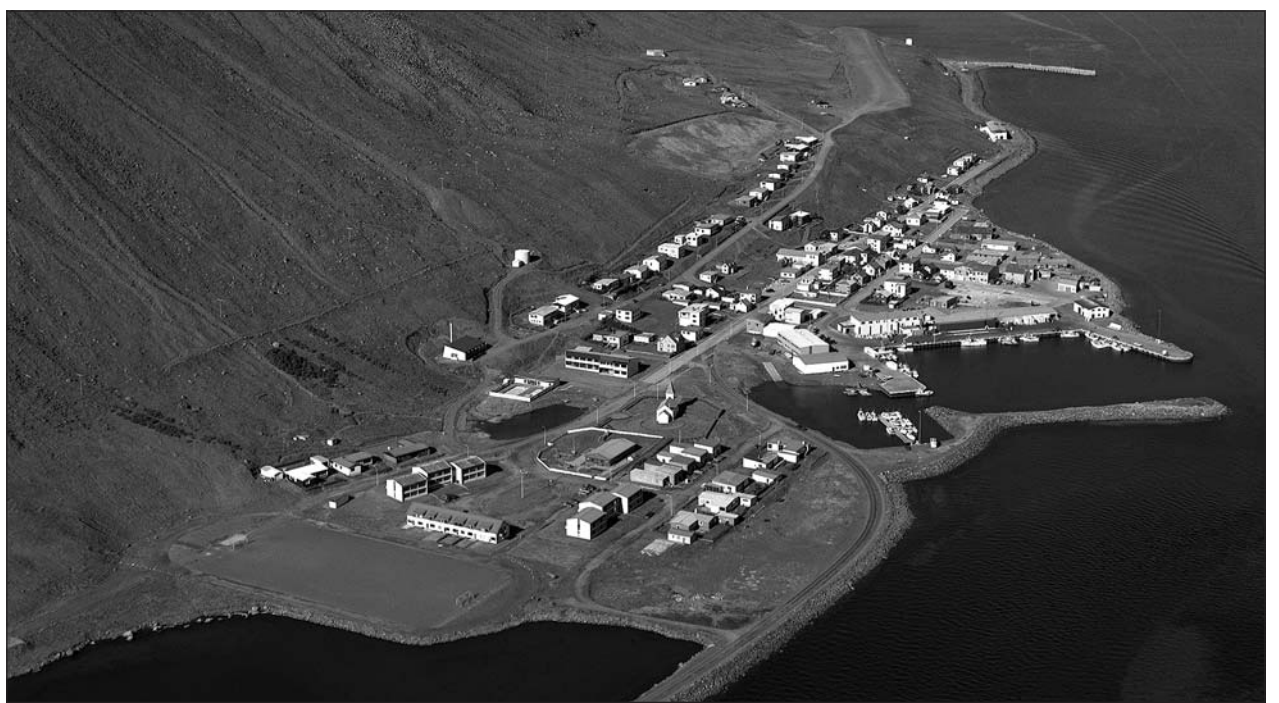
Klasaverkefninu „Sjávarþorpið Suðureyri“ verður hætt í sumar, ári áður en til stóð. Elías Guðmundsson sem er einn af upphafsmönnum verkefnisins segir ástæðuna þá helsta að skort hafi á þátttöku opinberra aðila. „Þeir sem lögðu hlutafé í félagið eru ekki sáttir við afskiptaleysi opinberra aðila að þessu samfélagslega uppbyggingarverkefni og á meðan nær eingöngu á að nota hlutafé og rekstrar-tekjur til að byggja upp þá verða hluthafar að skera í burtu þau verkefni sem skila ekki tekjum inn í félagið og einbeita sér að því sem gefur tekjur, en aðalfundur mun taka ákvörðun um það fljótlega hvaða verkefnum verður unnið að, ef einhver verða“, segir Elías.

Þá segir Elías að um það hafi verið rætt að selja eignir félagsins og hætta formlegu og sameiginlegu átaki til að byggja upp betra samfélag eftir þeirri aðferðarfræði sem kennd er við klasa. Unnið er að því að ljúka fjárhagslegum hliðum verkefnisins og klára þau verkefni sem hægt er, eins

og t.d. byggingu áningarsvæðis en áætlað er að því verki verði lokið fyrir Sæluhelgi sem haldin verður eftir tvær vikur.

Aðspurður segir Elías að aðstandendur verkefnisins hefðu gjarnan viljað vinna það lengra en það sé ekki hægt meðan hið opinbera spilar ekki með. Bætur hann því við að það sé mjög sérkennilegt að eftir allar þær skýrslur og vinnufundi um leit að sóknarfærum þá sé mjög takmarkaður áhugi hjá opinberum aðilum á að taka þátt í verkefni sem 13 fyrirtæki hafa tekið sig saman um byggja upp. „Enda er yfirleitt ekki gert ráð fyrir í þessum skýrslum að uppbygging geti átt sér stað í þorpum umhverfis byggðakjarnann Ísafjörð“, segir Elías.

Meðal verkefna sem Sjávarþorpið hefur komið að á undanförunum tveimur árum má nefna vörubróun vegna komu gesta úr skemmtiferðaskipum í Sjávarþorp, prentun gönguleiðakorts með gömlum samgönguleiðum úr Súgandafirði, endurbótum á stafrænu GPS götukorti fyrir Suðureyri, aug-

Suðureyri við Súgandafjörð.

lýsingagerð og dreifingu auglýsinga til að bæta ímynd Suðureyrar, vefverslun fyrir harðfisk og handverk var smíðuð sem og netbókunarkerfi, vörubróun vegna sjóstangveiðimanna, vistvænt sjávarþorp með Green globe vottun, bláfánavottun á Suðureyrarhöfn,

skoðun á möguleikum á vetnisverkefni, vottunarferli fyrir vistvænan fisk, ráðningu sumarstarfsfólks í samvinnu við Atvinnuleysistryggingarsjóð og handverkshúsið A milli fjalla, bættu aðgengi að þorski í lóninu, byggingu áningarsvæðis með fróðleik um Suð-

ureyri við innkomu í þorpið, merkingu gönguleiða og uppbyggingu göngustiga innanbæjar, sérmerktan vistvænan fisk framleiðsluaðila á Suðureyri, verkefni um aðkomu Listaháskóla Íslands að uppbyggingu á Félagsheimili Súgufirðinga, rekstur og upp-

byggingu vefsvæðisins suðureyri.is, gerð og kostun deiliskipulags fyrir neðan Sætún, þróun veiðiferða með reyndum sjómönnum frá Suðureyri og sjálfbæra nýtingu kræklinga úr Súgandafirði.

– halfdan@bb.is

STAKKUR SKRIFAR

Stakkur hefur ritað vikulega pistla í **Bæjarins besta** í mörg ár. Skoðanir hans á mönnum og málefnum hafa oft verið umdeildar og vakið umræður. Þær þurfa alls ekki að fara saman við skoðanir útgefenda blaðsins. Þrátt fyrir það bera ábyrgðarmenn blaðsins ábyrgð á skrifum **Stakks** á meðan hann notar dulnefni sitt.

Á að hætta þorskveiðum?

Mönnum dettur margt í hug. Hugmynd hagfræðingana í Háskólanum um að stöðva þorskveiðar tímabundið er ein sú afdrifaríkasta sem komið hefur fram. Kannski er í henni eitthvert vit. En eins og með allar hugmyndir er brýnt að hugsa dæmið til enda. Forsvarsmenn LIÚ hafa rétt fyrir sér í því, að hrindi stjórnvöld henni í framkvæmd verða afleiðingar langvinnar og slæmar. Markaðir tapast og langan tíma tekur að vinna þá upp aftur. Við slíkar afleiðingar ráðum við Íslendingar ekki. Svo einfalt er það.

Enn er ítrekað að nýkjörins Alþingis biða miklar og mikilvægar ákvarðanir varðandi fiskveiðar, fiskveiðistjórnun og framtíð landsbyggðarinnar utan þessa horns sunnan og vestan lands sem flestir kjósa sér til búsetu. Í fyrsta lagi þarf að taka ákvarðanir sem koma til með að hafa umtalsverð áhrif á útgerð og fiskvinnslu á Íslandi um langa framtíð. Enginn er svo góður spámaður að spá fyrir um heildarafleiðingarnar, hver sem ákvörðunin verður.

Samhliða því erfiða og flókna ferli sem biður varðandi fiskveiðistjórnun þarf að taka beinskeyttar ákvarðanir, hreinar pólitískar ákvarðanir, um framtíð landsbyggðarinnar. Það getur reynst þrautin þyngri. En hinu má ekki gleyma að þótt langtum fleiri búi á litlu horni Íslands en þeir sem kosið hafa sér búsetu vítt og breitt og reyndar dreift um landið, þá verða alþingismenn og ríkisstjórn að gera upp við sig hver framtíðarsýnin verður þegar að landsbyggðinni kemur. Hvað sem markaðslögmálum líður verður að lita til

þeirrar staðreyndar að óæskilegt og hreinlega fráleitt er að stór hluti Íslands kunni að enda sem óbyggt land.

Í tvo áratugi haf menn leyft hugmyndum um kjarna landshlutanna að liggja nánast óhreyfðar í skúffum skriffinna stjórnsýslunnar. Þótt vissulega meggi rekja það til óeiningar og skammsýni sveitarstjórna hinna mörgu sveitarfélaga sem þá voru nærri 220 en er nú innan við 80, þá má heldur ekki gleyma því að íbúarnar eiga kannski betra skilið en þá menn sem þeir kusu yfir sig og sáu lítt fram á veginn. Með markvissum aðgerðum verður að vinna að enn frekari fækkun sveitarfélaga og samruna þjónustu þeirra um land allt. En til viðbótar skal einnig unnið að endurskipulagningu opinberra þjónustu af hálfu ríkisins.

Vilji sveitarstjórnir og íbúarnar að baki þeim ekki líta vandann af þeirri alvöru sem nauðsyn krefur er lítið eftir annað en að ríkið, Alþingi og ríkisstjórn, taki af skarið og setji upp kosti sem íbúar geta valið um. Löngu er vitað að flest sveitarfélög á Íslandi eru allt of smá til að ráða við lögbundin verkefni. Vilji forsvarsmenn þeirra ekki sjá vandann er enginn kostur annar en sá að ríkið taki frá þeim kaleikinn og hjálpi þeim að opna augun svo þeir sjái vandann. Annars getum við alveg eins hætt að veiða þorsk. Hann er ekki vandamálið.

Umferðalagabrotum fækkar milli ára

Hlutfallslega fá umferðarlagabrot voru framin á starfssvæði ísfirskra lögreglumanna í maí, eða 27. Í sama mánuði á síðasta ári voru framin 51 umferðarlagabrot og í maí 2005 voru þau 125. Þetta er öfugt við þróunina í síðasta mánuði, þegar umferðarlagabrotum fjölgaði töluvert milli ára, en alls voru 66 brot framin í apríl síðastliðnum. Hegningarlagabrot standa nokkurn veginn í stað á milli ára, rétt undir 20 talsins. Ekkert fíkniefnabrot var framið í maí í ár. Þetta kemur fram í mánaðarskýrslum ríkislögreglustjóra, en þar eru birtar upplýsingar um skráð brot hjá öllum lögregluembættum á landinu í ár, auk þess sem tölur síðustu tveggja ára fylgja með. Í skýrslunni eru birtar upplýsingar um stöðu brota eins og þau voru í málaskrá lögreglu þann 13. júní 2007.

Forsvarsmenn Íslandssögu með verðlaunahöfum að móti loknu.

Magnús og Anna Ragnheiður sigruðu á Íslandssögumótinu

Magnús Gautur Gíslason sigraði á Íslandssögumótinu í golfi sem haldið var á Tungudalsvelli um helgina. Sló hann 74 högg til sigurs, jafnmörg og Gunnlaugur Jónasson sem lenti í öðru sæti. Rögnvaldur Magnússon varð þriðji með

75 högg. Þá sigraði Anna Ragnheiður Grétarsdóttir í kvennaflokki. Sló hún 77 högg en Kristín Karlsdóttir varð önnur með 95 högg og Bjarney Guðmundsdóttir þriðja með 100 högg. Alls tóku 70 kylfingar þátt á mótinu sem

haldið var á laugardag.

Anton Helgi Guðjónsson sigraði í unglingaflokki. Ernir Steinn Arnarson varð í öðru og Ólafur Njáll Jakobsson í þriðja, sé ekki tekið tilliti til forgjafar kylfinganna.

Nándarverðlaun voru veitt

fyrir bestu upphafshögg á fjórum brautum og hlutu verðlaunin þeir Vilhjálmur Matthíasson, Ólafur Njáll Jakobsson, Þórður Vagnsson og Ernir Steinn Arnarson. Mótið þótti takast hið besta.

– halfdan@bb.is

Í stuttri tölu sem Jón Páll hélt fór hann yfir efni bókarinnar.

Kaupmaður á hverju horni

Úter komin bókin „Kauþmaður á hverju horni“ eftir Jón Pál Halldórsson. Í bókinni er fjallað um sögu verslunar á Ísafirði frá árinu 1945 til 1996 en áður hefur Jón Páll skrifað um fiskveiðar og fiskvinnslu í bókunum „Frá línuveiðum til togveiða“ og „Fiskvinnsla í sextíu ár“. Óhætt er að segja að hann gjörþekki sögu þessara atvinnugreina þar sem hann varði ævistarfi sínu í þeirra þágu en jafnframt hefur hann alla tíð unnið ótullega að varðveislu ísfirskrar sögu með

söfnun og samantekt á heimildum liðinna tíma og verndun gamalla minja.

Jón Páll hefur verið félagsmaður í Sögufélagi Ísfirðinga frá því að það var stofnað árið 1953 og var formaður þess frá 1979 til 2006. Það er Sögufélag Ísfirðinga sem gefur út bókina. Í tilefni af útgáfunni var haldin kynning á bókinni í Safnahúsinu á Ísafirði á föstudag. Við sama tækifæri var Jón Páll gerður að heiðursfélaga í Sögufélagi Ísfirðinga.

– smari@bb.is

Björgunarskipið María Júlía komið til hafnar í Bolungarvík

Gamla björgunarskipið María Júlía liggur nú í höfn í Bolungarvík. Þangað kom hún frá Stykkishólmi þar sem gert var við skrokk skipsins og botn þess hreinsaður og málaður. Siglingin frá Stykkishólmi gekk vel í alla staði

en varðskip fylgdi Maríu Júlíu á leiðinni til að fyllsta öryggis væri gætt. Í Bolungarvík verður steypa fjarlægð af bátadekki og járnverk sandblásið. Að því loknu verður skipinu fylgt til Ísafjarðar þar sem fullnaðarviðgerð mun fara

fram en ætlunin er að gera þetta sögufræga skip upp í sinni upprunalegu mynd. Það eru Byggðasafn Vestfjarða og Minjasafn Egils Ólafssonar á Hnjóti sem standa að því stóra verkefni að endursmiða björgunar- og strandgæsluskipið

Maríu Júlíu.

Skipið er fyrsta björgunar-skúta Vestfirðinga og á sér glæsta sögu sem slík en talið er að hún hafi komið að björgun um 2.000 manna. Þá kom hún við sögu í landhelgisstríðinu 1958 sem einn af varðbát-

unum í baráttunni um yfirráð Íslendinga yfir fiskinum í sjónum í kringum landið. Skipið var síðan notað sem hafrannsóknarskip á milli stríða og til björgunaraðgerða. Skipið er 137 brúttómálestir að stærð og 27,5 m að lengd,

smíðað í Danmörku og kom hingað til lands snemma vors 1950. Auk þess að vera útbúið til björgunarstarfa var það hannað til að gegna fjölþættu hlutverki á sviði hafrannsóknar og strandgæslu.

– smari@bb.is

Enn verið að ræða um vatnsverksmiðju á Ísafirði

Viðræður standa enn yfir um að koma á fót vatnsverksmiðju á Ísafirði, segir Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar.

„Viðræður við fjárfesta hafa staðið yfir í hálf ár og standa enn. Í raun má segja að engar fréttir séu góðar fréttir. Menn eru að vinna vinnuna sína. Ég á ekki von

á því að þessi mál skýrist betur fyrr en í haust.“ Halldór segist ekki geta gefið upp við hvaða fjárfesta er verið að ræða, en segir þá afar öfluga.

Bjórverksmiðja hefur yfirleitt verið nefnd í sömu andrá og vatnsverksmiðja og segist Halldór hafa heyrt að verið væri að athuga hvort grundvöllur fyrir slíkri starfsemi

væri í bænum. Það væri hins vegar ekki eitthvað sem bærinn kæmi beint að. „Við myndum þó auðvitað styðja slíka starfsemi, líkt og aðra sprotastarfsemi innan bæjarfélagsins,“ segir Halldór.

Um miðjan mars samþykkti bæjarstjórn að fela atvinnu-málanefnd að láta kanna möguleika á stofnun fyrirtæk-

is til nýtingar ferskvatns úr Vestfjarðagöngum. Þá ákvað atvinnu-málanefnd Ísafjarðarbæjar í lok maí að leita til Fjárfestingarstofu til að athuga hvort möguleiki væri á að láta kanna grundvöll fyrir rekstri annað hvort bjór- eða vatnsverksmiðju á Ísafirði.

– tinna@bb.is

Eins og má sjá er mikið verk óunnið í skipinu.

„Ég flutti mitt ljóð og mína einræðu og dómararnir sátu svipbrigðalausir og ég fór heim án þess að vita nokkurn skapaðan hlut um hvernig ég stóð mig.“

Ekki mikill leikhúsmá

Leikarinn Baldur Hreinsson er borinn og barnfæddur Ísafirðingur en hefur verið búsettur í Reykjavík síðan hann fór í Leiklistarskólann árið 1993. Baldur er efriþæjarpúki, sonur hjónanna Hreins Jónssonar og Kristínar Einarsdóttur. Baldur hefur fengist við ýmislegt í gegnum tíðina en síðan sú ákvörðun var tekin fyrir hann að hann skyldi verða leikari hefur hann staðið á fjöllum Þjóðleikhússins. Fyrir skömmu lenti Baldur í skelfilegri lífsreynslu sem reyndist svo, þegar allt kom til alls, ekki vera svo hræðileg - hann varð nefnilega fertugur í vetur.

„Nú, ég er fæddur hér á Ísafirði, það er ekkert flóknara en það og ég hafði eðlilega ekkert um það að segja. Ef það væri þannig að maður réði því hvar maður fæddist og ælíst upp þá hefði ég valið Ísafjörð. Ég er fæddur 1967 og nýlega orðinn fertugur. Það lagðist svakalega illa í mig. Ég hélt að eitthvað myndi breytast við það. Mér leið ferlega illa yfir þessu og var með mör-al í fleiri vikur. Vildi láta sem minnst á þessu bera og ákvað að halda enga veislu. Slapp ekki svo létt og vinirnir voru mættir klukkan átta um morguninn til að „samfagna“ mér, en það reyndist bara vera fint. Ég var vaknaður og hafði upp-götvað að ekkert hafði breyst. Börn tala oft um að verða eitt-hvað, ég er að verða sjö ára og svo framvegis en maður segir aldrei að maður sé nýbúinn að verða eitthvað. Krakkar vilja vera eldri en þau eru en þegar maður eldist þráir maður hið gagnstæða. Svo er sagt um mann sem er rétt skriðinn yfir fertugt að hann sé kominn á fimmtugsaldurinn. Það getur alveg farið með menn sem eru 41 árs að segja þá vera á fimmtugsaldri. Er ekki hægt að tala bara um hvað fólk er gamalt og flækja það ekkert meir?“

—Þegar hér var komið við sögu var ljóst að viðtalið var á góðri leið með að enda í tómri vit-leysu og tímabært að beina því inn á réttar brautir.

Skíði og fótbolti

„En nema hvað, hér var frá-bært að vera sem krakki. Minnið er svo skrítið að ég man ekki eftir Ísafirði öðruvísi en að hér hafi verið allt fullt af snjó á veturna og sól og blíða á sumrin. Ég, eins og flestir

krakkar, byrjaði fljótlega á skíðum og var fyrst í Stóru-rðinni og seinna uppi á Dal. Eftir að lyfturnar á Dalnum fóru þá hef ég varla farið á skíði. Minn áhugi hvarf með Dalnum. Á sumrin var alltaf verið í fót-bolta. Vorverkin hjá okkur púkunum voru að stela spírum og netum til að reisa mörk fyrir ofan Engjavegin. Þetta var finn völlum þrátt fyrir tals-verðan halla og spilað frá morgni til kvölds. Þegar ég lýsi þessu fyrir börnunum mínum og segi þeim að þegar ég var krakki þá hafi ekki verið sjónvarp á fimmtudögum og ekki heldur í júlí þá gapa þau á mann. Svo ekki sé minnst á tölvuleysið. Þau skilja ekki hvað við gerðum. Í dag er maður í samkeppni við þetta allt og erfitt að fá krakkana til að fara út og leika sér. En hérna var þetta svo áhyggju-laust, krakkar fóru þangað sem þau vildu og léku sér úti heilu og hálfu sólarhringana. Fyrir sunnan er þetta allt öðru-vísi. Börn fara ekki niður í bæ ein, og fara varla út fyrir göt-una. Það er hreinlega hættu-legt. Ég segi stundum að þegar farið er út í umferðina í Reykjavík þá er maður að setja sig í stórhættu.“

Barist af heift

„Ég bjó á Engjaveginum og þar var eins og gengur og ger-ist, ýmislegt bardúsað, enda-laus stríð við neðriþæjar púk-ana og þau var barist af mikilli heift. Mér eru minnisstæðastir þeir Kári Jó, sem fór fyrir efri-þænum og Bjarni Brynjólfs fyrir neðri bæinn. Þetta voru svakaleg túttubyssustríð og meðal annars var byggður spíruturn fyrir ofan Urðarveg-inn og útbúin svakaleg teygju-byssa með bíslöngum. En þessi stríð liðu fljótlega undir

lok. Svo var það náttúrulega kofasmíðin. Við reistum heilt þorp milli Urðarvegs og Engja-vegs, beint fyrir neðan Hraun-prýði. Eðlilega voru helstu stofnanir alvöru bæjarfélaga í þorpinu. Sjúkrahús, fangelsi og slökkvistöð. Ég var lög-reglustjóri og þurfti að byggja fangelsi. Þegar ég var búinn að því þurfti að athuga hvort fangaklefinn væri mannheld-ur. Kristinn Jónsson fékk það verkefni. Hann var settur inn og læst á eftir og honum sagt að brjótast út. Hann trylltist inni í kofanum og braut hann í spað. Lögreglustöðin var ekki endurbýggð.“

Margt breyst til batnaðar á Ísafirði

„Ég veit ekki hvað hljóp í mig og skil það ekki enn þann dag í dag, en að loknum Gaggó fór ég í Iðnskólann og lærði rafvirkjun. Ætlaði að verða eins og pabbi. Þegar ég var búinn með Iðnskólann þá fór ég suður í Tækniskólann en það var bara djamm í einn vetur og ég fór heim að vinna sumarið eftir. Þá fór ég í lög-guna, eiginlega af einskærri for-

vitni. Var ekki nema rétt skrið-inn yfir tvítugt. Það var alveg svakalegt. Þegar ég byrja, þá var alveg botnlaus vinna frá fimmtudagskvöldi fram á sunnudagskvöld. Fullir klefar og allt brjálað um alla firði. Á fyrstu vaktinni fór ég inn í Súðavík að yfirbuga tvo menn sem höfðu gengið berserks-gang. Þar sem ég sat ofaná dýrvitlausum mönnum, hugs-aði ég með mér hvort að þetta væri málið. Ætla ég að leggja þetta fyrir mig? Svona var þetta hverja einustu helgi. Alltaf þegar ég kem vestur þá fer ég í bæinn og kíki á lífið og það er ekkert að gerast. Maður sér varla kjaft. Hérna var allt troðfullt af fólki. Ball á tveimur stöðum, hljómsveit-ir og skemmtileg menning. Ég er ekki að segja að það hafi allt verið brjálað en það var fullt af fólki að skemmta sér. Þetta eru rosaleg viðbrigði. Þessi breyting er ekki bara bundin við Ísafjörð. Að stór-um hluta er þetta pöbbamenn-ingunni að kenna og mér finnst þetta vera afturför. Ekki eins skemmtilegt og það var. Eitthvað hefur fækkað af fólki og það er hluti skýringarinnar. Hér voru nokkur frystihús og

rækjuverksmiðjur en það kemur alltaf eitthvað í staðinn.

Þegar ég flutti árið 1993, fór fljótlega að halla undan fæti. Allt átti að vera á bein-ustu leið til helvítis. Ég náði ekki alveg að sjá hvað var að fara til helvítis. Jú, fiskurinn fór að stórum hluta en margt annað breyttist til batnaðar. Allskonar menningarstarf-semi blómstrar. Sunnan menn spyrja mig oft hvort að allt sé ekki ömurlegt fyrir vestan. Staðreyndin er sú að hér þrífst mjög blómlegt líf. Tveir tón-listarskólar, nokkrir kórar, ný-búið að opna glæsilegt menn-ingarhús, leiklistin loksins komin með þak yfir höfuðið og svo framvegis. Þetta er náttúrulega stórglæsilegt í svo litlu bæjarfélagi. Vægi físk-sins minnkaði kannski en margt annað kom í staðinn.“

Sótti ekki um Leiklistarskólann sjálfur

„Ég fór strax í Lögreglu-skólann. Ætlaði kannski ekki að vera lögga allt mitt líf en mér fannst það liggja beinast við á þeim tíma að fara í skólann. Starf lögreglumannsins er mjög fjölbreytt. Maður er ekki bara að labba göturnar eða að rökraða við fulla karla. Það er rannsóknavinna, for-varnir og margt fleira. Þegar ég var búinn prófa flest allt sem maður getur prófað í löggunni þá var ég orðinn hel-vítí þreyttur, eftir fimm ára starf. Konan mín vildi fara suður í nám og þá þurfti ég að finna mér eitthvað að gera. Ég gat ekki hugsað mér að fara í lögguna fyrir sunnan og hún sækir um í Leiklistarskól-anum fyrir mig. Ég hafði verið að velta þessu fyrir mér og talað um þetta innan veggja heimilisins en ekkert gert í því. Hún vissi að ég myndi ekkert gera neitt í þessu og því tók hún fram fyrir hend-urnar á mér. Svo koma gögnin í pósti, hún fyllti þau út, ég skrifaði undir og þau send á síðasta degi til skólans.

Þá byrjar ballið. Ég byrja í þessu ferli, sem er mjög und-arlegt að flestu leyti. Þetta tek-ur tvo mánuði og maður veit aldrei hvað er verið að biðja um. Fyrst þurfti ég að fara með mónólóg og eitt ljóð. Mér fannst ég ekki passa inn í þessa grúppu sem var að sækja um. Mikið af stórfurðulegu liði. Einn strákurinn fór inn allsber

og klifraði upp borð og stóla sem hann hafði raðað upp og fór með ljóðið Urð og grjót, upp í mót. Hann komst ekki inn þrátt fyrir mikinn listræn-an metnað. Ég flutti mitt ljóð og mína einræðu og dómar-arnir sátu svipbrigðalausir og ég fór heim án þess að vita nokkurn skapaðan hlut um hvernig ég stóð mig. En ég komst í gegnum fyrstu síuna og næst var það annar mónó-log og annað ljóð og svona gekk þetta koll af koll. Svo þegar ég var kominn í sextán manna hópinn breyttist þetta. Þá fær maður viðbrögð frá kennurunum og verið að skoða hvernig maður fúnkerar og þess háttar. Það var mjög gam-an og furðulegt í senn. Við vorum sextán og við vissum að helmingurinn kæmist ekki inn. Óhjákvæmilega er mikil samkeppni og skrítið and-rúmsloft. Við þurftum að leika saman kannski tveir og tveir, en þetta var samvinna á sama tíma og við vorum í sam-keppni um að komast inn í skólann. Og það er kúnstugt að gera það. Þetta er eitt af því sem er verið að skoða, hvernig fúnkerar fólk í samvinnu, er annar leikarana að eyðileggja fyrir hinum. Samkeppni af þessu tagi þekkist í leikhús-unum. Sumir eru svo hrika-lega leiðinlegir að þeir reyna að eyðileggja fyrir öllum öðr-um, reyna að taka sýninguna yfir.

—Er rafvirkja- og lögreglu-nám góður undirbúningur fyrir leiklistarskólann?

„Löggunámið er það tvi-mælalaust. Ég vann eitt sumar með fötluðum í Bræðratungu og allt hjálpar þetta manni. Í löggunni lenti ég í ýmsu sem venjulegt fólk lendir ekki í og allt þetta geymir maður og notar jafnvel í leiklistinni. Það er oft talað um skúffurnar í leik-listinni. Farðu í þessa skúffu og náðu í þennan karakter, er sagt. Allt það sem maður upplifir reynir maður að nota í leiklistinni ef það á við

Lögga og meintur sex barna faðir

„Að lokum komst ég inn í skólann og það þótti skrítið að einhver lögga frá Ísafirði kæmist inn í Leiklistarskól-ann. Ég átti að eiga sex börn og vera 36 ára gamall. Vitleys-an sem ég gerði á fyrsta árinu var að reyna að vera einhver

„Oft finnst mér skemmtilegra að leika litlu hlutverkin. Maður fær lengri tíma til að velta þeim fyrir sér og hvernig karakterinn er.“

annar en ég er. Ég er bara smábæjarpúki frá Ísafirði en ég reyndi að fela það. Þá hætti maður að virka almennilega. Við Atli Rafn, sem er besti vinur minn frá þessum tíma, þoldum ekki hvorn annan. Hann er svona MH listatýpa og ég bara einhver sveitagutti. Allt saman skánaði þetta eftir fyrsta árið, um leið og ég hætti þessum rembingi og var bara ég sjálfur. Þú getur alveg verið listamaður án þess að líta út fyrir það. Ég þoli ekki fólk sem er að rembast við að vera listamenn og leggja mikla áherslu á að stunda rétta lífsstílinn. Til dæmis virka frumsýningarparti og verðlaunaafhendingar rosalega illa á mig. Það fara allir í einhvern vöðalega skríttinn gir og mér leiðist þetta. Ókunnugt fólk að labba upp að manni og þakka manni fyrir góða sýningu og svo framvegis.“

–En hvernig skóli var Leiklistarskólinn?

„Mjög finn, en þetta er ekki hefðbundið nám. Leiklistarnámið var dýrasta námið á Íslandi vegna þess að við höfðum mikið af einkakennurum. Við lærðum leiklistarsögu, listasögu, málfræði og síðan byggist þetta mikið á leiktúlkun og svo var það einkakennslan sem sneri að tæknilegum hlutum. Í skólanum er maður mikið að vinna með sjálfan sig og þegar maður er kominn inn í skólann þá fellur maður ekki. Það voru margir furðulegir kennarar að kenna enn furðulegri fög. Einu sinni fengum við þýskan kennara sem átti að kenna Felten-

kræst. Það byggði á því að við áttum að liggja á teppi með lappirnar upp í loft og halla okkur til og hægri og vinstri. Svo áttum við að rísa upp og anda eitthvað og ég átta mig ekki á hvað þetta átti að gera fyrir okkur. Algjört peningaustur og sóun. Ég man líka eftir grímunámskeiði. Við völdum okkur grímu og áttum að taka okkur góðan tíma í að velja hana og hún átti að „ðetta inn í mann“ og svo átti maður að gera einhverjar hreyfingar. En þetta er eitthvað sem kemur leiklist ekki við og er algjört rugl.“

Svo var aftur á móti mjög mikið af mjög gagnlegum kúrsum og leiklistin er þannig að maður finnur sjálfur hvað gagnast manni og vinnur sig áfram eftir því. En ég efast um að nokkur maður hafi grætt nokkurn skapaðan hlut á grímunum eða Feltenkræst. Við fórum tvisvar í heimsókn til skólans í Malmö. Þar hafði einn kennarinn sent nemendur sína yfir sundið til Kaupmannahafnar. Þeir áttu að fara í dýrargarðinn og velja sér dýr og stúdera það í heilan dag. Svo áttu þau að koma í skólann daginn eftir og vera búinn að setja sig inn í allar hreyfingar dýrsins og sýna þær. Jújú, það gekk ágætlega þangað til kom að einum sem stóð grafkyrr í lengri tíma og svo kom ein litil handarhreyfing. Hann var eðla. Algjörlega tilgangslaust.“

Aukahlutverkin skemmtileg

„Ég klára skólann árið 1993 og er kominn með hlutverk áður en ég útskrifast, í Evitu eftir Andrew Lloyd Webber og þá var maður kominn í djúpu lauginu. Í skólanum var ég með leiðbeinendur sem aðstoða mann en þarna er ég maður, útskrifaður leikari og átti að byrja að vinna. Eitt af því fyrsta sem var gert þegar ég byrjaði í Evitu var að ég var sendur í sjónvarpsviðtöl og gerður að módeli fyrir einhver blöð. Það átti að búa til stjörnu og ég fáttaði ekki hvað var í gangi. Þegar kom að næstu sýningu þá er sagt að þessi Baldur sé frábær og verði mikill leikari án þess að ég hafði sýnt hvort ég gæti það. Bara ákveðið fyrir mann. Ég datt niður í marga mánuði og þurfti að finna leiklistina aftur. Ég var alltaf settur í riddarahlutverkin, stóra sterka og góða manninn en ég kann ekkert að leika þá. Ég finn mig í öðrum hlutverkum og er að fá þau í dag og það er mjög gaman.“

–Var ekki „kikk“ að fá hlutverk útskrifaður maðurinn? „Jú, en það var ekki auðvelt. Þetta gerðist einn, tveir og þeir og það var gerð meiri krafa til manns af vegna þessa. Sumir leikarar eru svo miklir snillingar að þeir geta dilað við þetta og leika leikarann. Fyrstu árin tók ég öllum hlutverkum og velti þeim ekkert mikið fyrir mér. Einhverjum árum síðar fór ég að spá meira í hvaða hlutverk henta mér og hver ekki. Oft finnst mér skemmtilegra að leika litlu hlutverkin. Maður fær lengri

tíma til að velta þeim fyrir sér og hvernig karakterinn er.

Hafði ekki leikaradraum

„Nú er ég búinn að vera fastráðinn í tíu ár og er búinn að leika um það bil 60 hlutverk. Þetta er bara vinna, en öðruvísi vinna og ófjölskylduvæn. Það er unnið á kvöldin og um helgar. Svo fær maður engan fyrir sig. Ég hringi ekki í Pröst Leó og bið hann um að taka eina helgarvakt fyrir mig því ég ætla vestur á Ísafjörð. Veikindi eru eitthvað sem þekkest ekki í leikhúsum. Ef maður getur labbað þá er mætt í vinnuna. Þegar ég var í Rent þá var ég með gubbapest og ég ældi bara á milli atriða. Á síðustu mínútunum var ælan komin upp í háls.“

–Léstu eitthvað á Ísafirði? „Ég hafði ekki leikið mikið. Tók þátt í tveimur sýningum. Ég lék í Kardimommubænum og Revíunni þegar ég var 17 ára. En ég var í stjórn Litla leikklúbbsins. Ég hafði enga leikaradraum frá því ég var krakki eins og margir. Leiklistin er miklu flóknari en það, þó þú hafir brennandi áhuga kemur kannski í ljós í inntöku-prófum að þú hafir ekki það sem til þarf. Að einhverju leyti þarf maður að hafa þetta í sér. Sumir geta spilað á gítar en geta aldrei orðið gítarleikarar, eru hálfglataðir. Þetta er svipað. En maður finnur fljótlega hvort maður hafi þetta í sér. Við erum svipaðir með þetta vestfirsku leikararnir, ég,

Pálmi og Pröstur. Leiklistin er ekki eitthvað sem við stefndum að. Þetta bara gerðist án þess að maður yrði fyrir neinni köllun. Ég er til dæmis enginn leikhúsmáður. Fer ekki mikið í leikhús nema á sýningar sem ég veit að eru góðar og erlendar sýningar. Gott fyrir mann að sjá ný handbrögð. Sumir sjá hverja einustu sýningu en ég er ekki sammála því að það sé nauðsynlegt fyrir leikara.“

Strandaglópar á Grænlandi

„Eitt það skemmtilegasta sem ég geri er að fara í leikferðir. Sú skemmtilegasta var til Grænlands. Sýndum eina sýningu á Brúðheimili eftir Ibsen í Nuuk. Komum á fimmtudegi, sýndum á laugardegi og áttum að fljúga á sunnudegi til Kulusuk en það var ófært þannig að við lentum í Syðri Straumfirði og vorum þar í viku. Það var alveg hræðilegt og alls ekkert þar. Sváfum í gömlum hermannaskálum og fengum að éta á flugstöðinni. En það var hægt að kaupa bjór og brennivín þarna sem betur fer. Á endanum vorum við sótt með leiguflugfél.“

–En þú varst ágætlega sviðsvanur áður en þú fóst í Leiklistarskólann?

„Jú, ég hafði sungið talsvert og þá mest með Kvartett MÍ. Við vorum sæmilega vinsælir, þó ég segi sjálfur frá. Fórum suður nokkrum sinnum og sungum á uppákomum. Engin annar en Áni Johnsen hafði

samband við okkur og vildi fá okkur á Þjóðhátíð í Eyjum. Það gekk því miður ekki upp, eins og stórstjörnum sæmir settum við fram kröfur sem skipuleggjendur gátu ekki fallist á. Eðalvíski og drapplituð handklæði baksviðs.“

–Þú hést allt í einu Baldur Trausti en ekki bara Baldur Hreins, er Trausti listamanns-nafnið?

„Nei, það halda allir að þetta séu stælar í mér. En málið er að þegar ég sótti um skólann þurfti ég að skrifa fullt nafn og gott ef þetta var ekki bara fyrsta skiptið sem ég gerði það. Og kennararnir fóru bara að kalla mig Baldur Trausta og ég var ekkert að leiðrétta það og var alveg sama. Það voru margir sem höfðu ekki hugmynd að ég héti þessu nafni. En það er gaman að segja frá því að ég á alnafna, köttinn Baldur Trausta Hreins-son og er verulega stoltur af því.“

Íslenskur leikur fer batnandi

–Á að söðla um og prófa að leikstýra?

„Ég á ekki von á því. Leikstjórn heillar mig ekki eins og stendur, en það getur vel verið að það gerist í framtíðinni. Leikstjórn er mun flóknara starf og starf sem maður þarf að hafa allt á tæru. Sumir hafa það ekki. Mér finnst vanta afgerandi góða leikstjóra á Íslandi. Þeir eru til góðir en það vantar fleiri. Þetta er mikið spurning um reynslu. Þjóðleikhúsið er ekki nema 50 ára

Synti yfir Syðridalsvatn

Benedikt Sigurðsson, yfirþjálfari Sundfélagsins Vestra, synti þvert yfir Syðridalsvatn í Bolungarvík í síðustu viku. Að sögn Benedikts var hann að kanna þann möguleika að æfa jafnvel í vatninu sökum þrengsla í Sundhöll Ísafjarðar. „Sundið reyndist fin hressing frá þeim funhita sem hefur verið fyrir vestan í allt vor. Eina vandamálið er að vatnið leggur að vetri til og því ekki hægt að æfa í því. Þess vegna ætla ég fljótlega að prófa að synda þvert yfir Pollinn á Ísafirði með það í huga að æfa þar í vetur“, segir Benedikt.

gamalt og leiklistin nokkuð ung á Íslandi. Hún er að þróast og lagast. Íslensk leiklist var stórkarleg lengi vel. Þegar menn voru að leika þá voru þeir að leika af miklum krafti. Þetta lagaðist eftir að kvikmyndunum fjölgaði. Í fyrstu bíómyndunum voru menn að leika mjög mikið sem kemur ankannalega út. Létu heyrast í sér og voru með ógurleg svipbrigði á risastóru tjaldi. Mér finnst leikurinn farinn að verða næmari og nákvæmari og meira eðlilegur innan gæsallappa.“

–Nú ertu leikari, ertu ekki í hestum eins og allir hinir?

„Ég hef reynt það, en ég bara næ þessu ekki. Ég lagði mig fram en ég get þetta ekki. Ég hef engan áhuga á hestum. Ég reyndi við golfið og er eitthvað aðeins að detta inn í það eftir margra ára þrautseigju. Aðallega þegar ég er á Ísafirði. En ég er ekki með nein hobbí og það er bara fint. Reyndar hef ég gaman af veiði án þess að vera með veiðidellu. Maður er oft spurður að því hvað maður gerir í frítímanum, til að komast út úr leikhúsinu og tæma hugann. Ég geri það bara heima hjá mér. Menn eru alltaf einhvers staðar að hlaða batteriin, í hesthúsinu eða á golfvöllinum. Getur fólk ekki stungið í samband heima hjá sér?“

–Þú hefur leikið í bíómyndum?

„Ég hef leikið í fimm myndum og sjónvarpi líka. Svo eru það blessaðar auglýsingarnar. Þar er mesti peningurinn og er bara eins og vertíð, hórast eins og ég kalla það. En laun leikara hafa batnað talsvert á síðustu misserum og það er auðveldara að lifa af þessu. Svo hef ég verið að lesa útvarpssöguna undanfarið og það er alveg svakalega gaman. Skemmir ekki fyrir að bókin, Rokkað í Vittula, er alveg æðisleg. Stundum get ég ekki lesið, ég hlæ svo mikið.“

–Nú ert þú búinn að vera 14 ár í þessu. Á að breyta til?

„Nei, í sjálfu sér ekki. Ég hef alltaf ætlað mér að taka eitt ár í frí. Eftir vissan tíma á maður það inni hjá stofnuninni. Ég veit bara ekki hvað ég myndi gera. En eitthvað í sambandi við leikhús þó ég tæki mér frí frá Þjóðleikhúsinu. Okkur langar að koma vestur og vera í eitt ár en ég þarf að finna mér eitthvað að gera eigi það að ganga upp. En ég verð allavega í Þjóðleikhúsinu næsta vetur.“

– smari@bb.is

Ertu orðin(n)
áskrifandi?

Síminn er 456 4560

Lokanir hafa ekki enn haft áhrif á atvinnuleysisskrána

Atvinnulausum á Vestfjörðum hefur ekki fjölgað að neinu marktæku leyti síðan síðasta haust samkvæmt tölum frá Vinnumálastofnun. Vekur þetta athygli í ljósi stöðugra fréttu af lokunum stórra vinnustaða á norðanverðum Vestfjörðum, en áhrif þeirra gætu þó hæglega orðið augljósari þegar kemur fram á haust. Þær upplýsingar fengust hjá Vinnumálastofnun á Vestfjörðum að það starfsfólk Kambs sem sagt var upp störfum seint í maí hafi ekki að neinu leyti skilað sér á atvinnuleysisskrá ennþá.

„Stór hluti þeirra er enn að vinna út uppsagnafrestinn, en aðrir hafa fengið vinnu annars staðar“, segir Auður Matthíasdóttir, starfsmaður Vinnumálastofnunar. Mikið mun vera af lausum störfum á Vestfjörðum, meðal annars við

Þær upplýsingar fengust hjá Vinnumálastofnun á Vestfjörðum að það starfsfólk Kambs sem sagt var upp störfum seint í maí hafi ekki að neinu leyti skilað sér á atvinnuleysisskrá.

sumarafleysingar. „Þessar lokanir eru ekki að nokkru leyti farnar að sjást á atvinnuleysisskrá ennþá og atvinnulausum hefur sem betur fer

ekkert fjölgað síðan í haust. Þetta hefur verið sama talan, frá 26 og upp í 35. En það er spurning hvað tekur síðan við í haust“, segir Auður.

Atvinnulausir Vestfirðingar voru að meðaltali 29, eða 0,7% vinnubærra manna, í maí sem er fjölgun um 1 frá því í apríl. Verður sú fjölgun

að teljast óveruleg og varla marktæk. Atvinnuleysi kvenna mældist 1,3% en atvinnuleysi karla einungis 0,3%.
– halfdan@bb.is

Listaverk leikskólabarna til sýnis í Edinborg

Listasýning leikskólabarna í Ísafjarðarbæ var opnuð í Edinborgarhúsinu í síðustu viku. Börn af öllum leikskólum sveitarfélagsins fjölmenntu á sýninguna, ásamt föstrum sínum. Verk barnanna eru af ýmsum toga, flest tvívíð málverk þó eitt og eitt hálfprívítt verk sé inn á milli. Efniviður þrívíðu verkanna er héðan og þaðan, allt frá lituðum

fjöðrum til morgunkorns. Flestir sýningargesta voru sammála um að verkin endurspegluðu svokallaðan naívisma sem er ekki óeðlilegt sé lítið til aldurs listamannanna. Það var bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar, Halldór Halldórsson, sem opnaði sýninguna, en áður sungu leikskólabörn-in nokkur lög. Að setningu lokinni var boðið upp á svaladrykk og Prins Póló.

Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar opnaði sýninguna.

Búnaðarsambandið 100 ára

Búnaðarsamband Vestfjarða er 100 ára og verður af því tilefni haldin hátíð að Núpi í Dýrafirði þann 18. ágúst. Á hátíðinni verður vegleg útidagskrá um miðjan daginn, en eftir hátíðarræðu verða gömul vinnubrögð til sveita rifjuð upp og boðið verður upp á „afþreyingu fyrir nútíma fjölskylduna“, eins og segir í tilkynningu. Um kvöldið verður hið hefðbundna Rjómaþing haldið, sem Félag kúabænda í Ísafjarðarsýslu sér að venju um.

Í tilefni afmælisins hefur einnig verið gefið út veglegt

ársrit sambandsins. Í ritinu stiklar Valdimar H. Gíslason frá Mýrum í Dýrafirði á stóru yfir hundrað ára sögu sambandsins. Ýmislegt annað efni er í ritinu en því safnaði Anton Torfi Bergsson, frá Felli í Dýrafirði, nú búsettur í Borgarnesi. Forsíðu ritsins prýðir mynd af Kirkjubóli í Bjarnadal til minningar um að 100 ár eru í ár frá fæðingu Guðmundar Inga Kristjánssonar bónda og skálds sem einnig var manna lengst formaður sambandsins og fulltrúi vestfirskra bænda á landsvísu.
– tinna@bb.is

Samkeppni um byggðarmerki Ísafjarðarbæjar

Ísafjarðarbær efnir til opinna samkeppni um hönnuð byggðarmerki fyrir sveitarfélagið. Keppnin er öllum opin en íbúar Ísafjarðarbæjar eru sérstaklega hvattir til þátttöku. Engin takmörk eru á fjölda tillagna frá hverjum þátttakanda. Fyrstu verðlaun í samkeppninni eru 400 þús. krónur, önnur 75 þús. og þriðju

verðlaun 50 þús. krónur. Til að tillaga teljist gild þarf hún að fullnægja ákvæðum reglugerðar um byggðarmerki nr. 112/1999 og vera m.a. í samræmi við eftirfarandi atriði: Merkið skal vera í samræmi við grunnform skjaldarmerkja og fylla út í þann flöt. Merkið skal þá geta borið sig jafnt með og án útlína skjaldarmerkis. Skilafrestur tillagna

er til klukkan 15 þann 30. ágúst.

Dómnefnd skipa Ellert Örn Erlingsson, Þingeyri, Jóhanna Kristjánsdóttir, Flateyri, Jóhann Bjarnason, Suðureyri, Kristjana H. Jónasdóttir, Ísafirði, og Kristín Völundardóttir, sýslumaður á Ísafirði sem er formaður dómnefndar.

– smari@bb.is

Dorothee Lubecki hættir sem ferðamálafulltrúi

Dorothee Lubecki hefur ákveðið að segja starfi sínu hjá Atvinnuþróunarfélagi Vestfjarða lausu eftir 10 ára starf, eða allt frá upphafi starfsemi félagsins. Meginverkefni hennar hafa tengst ferðamálum og uppbyggingu ferðaþjónustu, nú síðast sem klasastjóri í ferðaþjónustu- og menningarklasa Vaxtarsamnings Vestfjarða. Hún hefur einnig stýrt tveimur Evrópuverkefnum hjá félaginu auk þess að halda utan um verkefni sem tengjast atvinnumálum kvenna. Í tilkynningu frá Atvinnuþróunarfélaginu segir að henni séu þökkud hennar störf hjá félaginu sem unnin hafa verið af dugnaði og ósérhlífni og óskar félagið henni velfarnaðar í nýju starfi sem Menningarfulltrúi Suðurlands. Hún lætur af störfum hjá félaginu um miðjan september.

Vill lækka skatta á landsbyggðinni

Kristinn H. Gunnarsson, þingmaður Frjálslynda flokksins, segir að þörf sé á algerri hugarfarsbreytingu í skattkerfinu eigi að sporna við hrörnun landsbyggðarinnar. Hann segir að fjárhagsleg afkoma fólks ráði mestu um búsetuval þess og því láti landsbyggðin á sjá. „Hér hefur verið rekin efnahagsstefna sem hyglir höfuðborgarsvæðinu og þar hefur orðið mikil kaupmáttaraukning öfugt við landsbyggðina og þann mun þarf

að jafna“, segir Kristinn.

Hann segir bestu leiðina til að sporna við fólksfækkun á landsbyggðinni vera kaupmáttaraukningu og að til að ná þeim markmiðum sé fljót-virkast að lækka skatta á landsbyggðinni. „Það er til dæmis hægt með að lækka tekjuskatt á völdum landsvæðum. Fyrir því var ekki pólitískur vilji í ríkisstjórn Framsóknarflokks og Sjálfstæðisflokks. Nú er komin ný ríkisstjórn og spurning hvaða

stefnu hún hefur í þessum málum.“

Kristinn segir að nú þegar

sé fólk hólfað niður í skattkerfinu, ríkið borgi til baka barna- og vaxtabætur og sér hann ekkert því til fyrirstöðu að mismunandi skattbyrði leggist á fólk eftir búsetu-svæðum.

„Að stærstum hluta er það ríkisvaldinu að kenna hvernig umhofs er á landsbyggðinni. Þenslan, sem íbúðalánamarkaðurinn og stóriðjan hafa valdið, leika sjávarútveginn grátt. Þetta snýst um efnahagslega stjórn þar sem aðrir hagsmunir

hafa ráðið för og mikil kaupmáttaraukning hefur orðið á höfuðborgarsvæðinu. En hádegisverðurinn er aldrei ókeypis og einhver þarf að borga fyrir þessa aukningu og í þessu tilfelli eru það útflutningsgreinar og fólkið sem starfar í þeim.“

Kristinn kallar eftir breyttri efnahagsstefnu og segir að gengið og vextir verði að lækka. Þá segir hann að kerfisbreyting sé nauðsyn í sjávarútvegi, of hátt hlutfall tekna

fari í fjármögnun og of lítið í laun og segir þetta hafa valdið launalækkun sjómanna.

„Samkvæmt tölum frá Hagstofu Íslands eru vestfirskir sjómenn með þeim lægst launuðustu á landinu. Tekjur þeirra eru 40% af því sem sjómenn á höfuðborgarsvæðinu hafa. Áður fyrr var aðdráttarafl Vestfjarða há laun en það hefur því miður snúist við og nú eru Vestfirðir lágláunarsvæði“, segir Kristinn H. Gunnarsson.

– smari@bb.is

Sýning á skólahaldi í Snæfjalla- og Grunnavíkurhreppum

Á laugardag var opnuð sýning á skólahaldi í Snæfjalla- og Grunnavíkurhreppum hinum fornu í tilefni af 100 ára afmæli fræðslulaga, á vegum Snjáfjallasetursins í Dalbæ við Ísafjarðardjúp. Árið 1907 voru sett á Íslandi almenn lög um fræðslu barna, en þessi lagasetning markaði upphaf almennrar skólafræðslu í landinu. Í Grunnavíkurhreppi hafði árið 1907 engin barna-

kennsla verið kostuð af almannafé, en fræðslulögin breyttu því. Í Snæfjallahreppi var barnafræðsla á stærri heimilum í lok 19. aldar og fram að gildistöku fræðslulaganna. Eftir það var að þeirra tíma hætti haldið úti farkennslu í Snæfjalla- og Grunnavíkurhreppum.

Eiginlegur farskóli lagðist af í Snæfjallahreppi árið 1936 um sama leyti og lögin voru

endurskoðuð og var eftir það í tólf ár starfræktur heiman-gönguskóli að Lyngholti í Snæfjallahreppi. Saga Lyngholtsskólans er merk heimild um þróunina í skólahaldi á fyrri hluta 20. aldar. Texti um Lyngholtsskólann er eftir Engilbert Ingvarsson og að hluta eftir Hjalta Jóhannsson. Loftur Guttormsson lagði til texta um viðbrögð Grunnvíkinga við fræðsluskýldunni.

Sögumiðlunin ehf / Ólafur J. Engilbertsson tók saman og sá um hönnun sýningarinnar.

Á sama tíma var opnuð í Dalbæ sýning á ljósmyndum Gísla Páls Guðjónssonar, en hann sér jafnframt um ferðaþjónustu í Dalbæ ásamt Ágústu Björg Kristjánsdóttur. Verður opið í Dalbæ út ágústmánuð. Nánari upplýsingar má nálgast á vef Snjáfjallaseturs.

– smari@bb.is

Skötuselurinn í Ísafjarðarhöfn. Myndir: Kári Þór Jóhannsson.

Skötuselur í Sundahöfninni

Skötuselur sást í Sundahöfn á Ísafirði í síðustu viku. Það var Kári Þór Jóhannsson sem kom auga á fiskinn, þar sem hann synti í rólegheitum um, og smelti Kári af honum nokkrum myndum. Skötuselur er botnfiskur og finnst hann allt í kringum Ísland. Hingað til hefur hann verið mun algengari undan Suðaustur-, Suður- og Suðvesturlandi en undan Norður- og Austurlandi þar sem hann er sjaldséður.

Hjá Hafrannsóknastofnun og finnst hann allt í kringum Ísland. Hingað til hefur hann verið mun algengari undan Suðaustur-, Suður- og Suðvesturlandi en undan Norður- og Austurlandi þar sem hann er sjaldséður.

un fengust þær upplýsingar að hlýnun Íslandsmiða í lok síðasta áratugar virðist hafa orðið til þess að meira ber á skötusel en áður, sérstaklega á svæðum þar sem hann var ekki algengur áður. Dreifing skötuselsins nær nú lengra

norður fyrir land, að Húnaflóa og jafnvel norðar. Þá eru Faxaflói og Breiðafjörður veiðisvæði skötusels í dag, en voru ekki áður. Það er því ekki talið ólíklegt að eitthvað af skötusel muni áfram slæðast inn á Vestfirði.

Þetta skilti heyrir brátt sögunni til.

Bimbó og Skóhornið hætt starfsemi

Verslanirnar Bimbó og Skóhornið eru hættar rekstri. Erlingur Tryggvason, eigandi Skóhornsins, segir ástæður þess að búðirnar hætta vera langvinnar deilur við okkur hafa verið. Þetta við bæjaryfirvöld vegna reksturs skemmtistaðarins Langa Manga. Staðurinn er í húsi sem er sambyggt Bimbó og Skóhorninu. Erlingur, sem býr á efstu hæð hússins sem verslanirnar eru í, hefur verið í forsvari fyrir þá íbúa í nágrenni Langa Manga sem vilja að skemmtistaðnum verði settar skorður sem íbúarnir telja vera eðlilegar í íbúahverfi. Erlingur segir að vegna þess að hann hafi tekið að sér að vera í forsvari fyrir íbúana hafi bæjarbúar skipst í lið, með og á móti honum, og það hafi sést í rekstri verslananna. Þrátt fyrir það hafi reksturinn verið ágætur en

nú segist hann vera búinn að fá nóg og vandar bæjarrekfinu ekki kveðjurnar. „Það er ekki einleikið hvernig samskipti bæjarins við okkur hafa verið. Þetta mál ætlar að dragast endalaust. Á meðan falla eignir okkar í verði, bæði verslunarhúsnæðið og íbúðir. Þegar hávaðinn og drykkjulaetin eru að æra mig hringi ég í lögregluna en þeir geta ekkert aðhafst því Langi Mangi er með leyfi frá bæjaryfirvöldum. Ef samskonar hávaði bærst frá íbúð í húsinu myndi lögreglan stoppa það“, segir Erlingur. Hann segir það vera alveg á hreinu að verið sé að brjóta lög og nefnir þar helst fjöl-eignahúsalög. Hann segist ætla með málið alla leið fyrir dómstóla, þyki þess þurfa.

– smari@bb.is

Engin áform um að loka Svæðisútvarpinu

Ekki stendur til að hætta rekstri Svæðisútvarps Vestfjarða en svæðisútsendingum Ríkisútvarpsins á Suðurlandi hefur verið hætt. Óðinn Jónsson, fréttastjóri útvarps, segir að engin áform séu uppi um róttækar breytingar á rekstri Svæðisútvarpi Vestfjarða. „Það er fullur vilji til að halda áfram útsendingum á Vestfjörðum en það er ekki hægt að útiloka einhverjar breytingar í framtíðinni. Í dag eru þó engin áform um að hætta útsendingum“, segir Óðinn. Hann bætir við að alltaf sé verið að leita leiða til að laga reksturinn, til dæmis með því að Svæðisútvarpið sendi út meira efni á landsvísu og segir hann það hafa gengið mjög vel.

Vel gengur á öllum vígstöðvum ferðapjónustunnar á Suðureyri

Mikil aukning ferðamanna um Suðureyri við Súgandafjörð hefur það sem af er þessu ári skilað sér í mikilli aukningu í sölu á alls konar vöru og þjónustu á staðnum. Eins og sagt hefur verið frá hafa aflabrögð sjóstangveiðimanna verið með ólíkindum og sífellt berast fréttir af ofurlúðum og öðrum spennandi afla, en þar fyrir utan virðist sem vel gangi á öllum vígstöðvum ferða-

þjónustunnar. „Það hefur verið 30% aukning í gistingu það sem af er þessu ári miðað við sama tíma í fyrra, 40% aukningu í söluskálanum og salan hefur tvöfaldast á veitingastaðnum Talisman“, segir Elías Guðmundsson, framkvæmdastjóri Hvíldarkletts ehf. á Suðureyri.

Aðspurður um aðra þætti ferðapjónustunnar, eins og t.d. skoðunarferðir um fiskvinnslu-

na Íslandssögu, segir Elías að vegna anna hafi verið hætt við að markaðssetja þær ferðir fyrir farþega skemmtiferðaskipa eins og gert var í fyrra.

„Það er einfaldlega vegna anna. Það er svo mikið að gera í öðrum verkefnum að við höfum ekki haft tíma til þess. En þó er boðið upp á skoðunarferðir um vinnsluna sé þess óskað“, segir Elías.

– halfdan@bb.is

Suðureyri við Súgandafjörð nýtur vaxandi vinsælda sem áfangastaður ferðamanna.

Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar

Hér er mest hægt að gera í byggðamálum

Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar, er ekki sammála mati Hagfræðistofnunar Háskóla Íslands að á Vestfjörðum sé minnsti möguleikinn á mótvegisaðgerðum til að sporna við samdrætti í atvinnulífi vegna niðurskurðar í þorskeiðum. „Ég er ekki búinn að kynna mér skýrsluna en hef heyrt um hana fjallað í fjölmiðlum. Ég segi að það fari algjörlega eftir vilja ráðamanna hvað sé hægt að gera. Það má líka snúa fullyrðingu hagfræðinganna við og segja að hér sé mest hægt að gera“, segir Halldór. Hann segir að eitt af því sem hægt er að gera er að virkja allar hugmyndir

sem komu fram í Vestfjarðaskýrslunni. „Ég hef vissu fyrir því að ríkisstjórnin er að ræða hvað hægt er að gera til að hjálpa þeim byggðalögum sem mest eru háð þorskeiðum.“

Ráðamönnum er tamt að segja að bætta samgöngur og betri fjarskipti séu lausn byggðalaga í vanda. Halldór segir þessi tvö atriði vissulega vera mikilvæg en það sem vanti fyrst og fremst í Ísafjarðarbæ séu nýjar atvinnugreinar. „Fyrst að nágrannalöndum okkar hefur tekist að byggja upp öflugt atvinnulíf á landsbyggðinni þá getum við það líka.“

Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar.

Mál málnanna á Vestfjörðum er olíuhreinsistöðin og segist Halldór óttast að of mikið verði litið til hennar. „Það á mikið vatn eftir að renna til sjávar áður en nokkuð er hægt

að ákveða varðandi olíuhreinsistöðina. Við vitum í raun ekkert hvort og hvenær hún verður reist og mjög langt er í land“, segir Halldór Halldórsson.

– smari@bb.is

Krafan er að stutt verði við bakið á sjávarútveginum

„Ef það verður gripið til svona óyndisúræða, eins og Hafrannsóknarstofnun er að leggja til, þá er það einfaldlega krafan að stutt verði við atvinnugreinina“, segir Óðinn Gestsson, framkvæmdastjóri Íslandssögu á Suðureyri. Hann segir það vera samfélagslega skyldu þjóðarinnar að styðja við bakið á fyrirtækjum og byggðalögum sem verst fara út úr væntanlegum niðurskurði í aflamarki í þorski. Óðinn segir að það hafi aldre verið eins létt að ná í þorski eins og um þessar mundir og nóg virðist vera af fiski í sjónum.

„En ef það er rétt hjá Hafró að þeir árgangar sem ekki er byrjað að veiða séu svona lélegir þá verður að

bregðast við. En það er ekkert í okkar spilum sem segir ástandið vera svona slæmt.“ Óðinn bendir á að mikill niðurskurður í þorski hafi mikil áhrif á veiðar í öðrum tegundum.

„Þeir sem eru að veiða ufsa og grálúðu hafa verið að fá mikið af þorski með. Annað hvort neyðast menn til að hætta þessum veiðum eða kasta fiski eigi dæmið að ganga upp“, segir Óðinn Gestsson.

– smari@bb.is

Hrólfur ráðinn skólastjóri Tónlistarskóla Bolungarvíkur

Hrólfur Vagnsson hefur verið ráðinn skólastjóri Tónlistarskóla Bolungarvíkur. Hrólfur tekur við stjórninni af Kristni Nielssyni sem hefur verið í launalausum leyfi frá skólanum í eitt ár. Hrólfur Vagnsson er borinn og barnfæddur Bolvíkingur, að því er fram kemur á vikari.is. Hann lærði á harmonikku hjá Ólafi Kristjánssyni í Bolungarvík

en einnig lærði hann hjá Emil Adólfssyni í Reykjavík og hjá Elsbeth Moser í Hannover í Þýskalandi. Eftir harmonikkunámið kenndi Hrólfur í þrjú ár í Osnabruck og Neustadt og hélt hann fjölda tónleika samhliða náminu. Meðal annars fór hann í tvær tónleikaferðir til Japans með Hiroto Yashima og með Flavin Ensemble í tónleikaferð til Kína.

Árið 1989 stofnaði Hrólfur hljóðverið „Tonstudio Vagnsson“ í Hannover og upptökur urðu fljótlega hans aðal atvinna. Síðan þá hefur hann stjórnað upptökum á u.þ.b. 1.000 geisladiskum með klassískri tónlist og jazztónlist. Árið 1993 stofnaði Hrólfur útgáfufyrirtækið Cordaria sem séð hefur um útgáfu á 60 diskum fram til þessa. Hrólfur hef-

ur að undanfögnu spilað mikið með konu sinni, Iris Kramer, og fóru þau í tvær tónleikaferðir með hljómsveitinni Blue Brasil um Ísland og voru meðal annars gestir Django Jazzfestival á Akureyri árið 2006. Hrólfur flutti aftur í heimahagana fyrir ári síðan og hefur komið að kennslu við tónlistarskólann auk þess að vera með hljóðver í vikinni.

Hrólfur Vagnsson og kona hans Iris Kramer.

Mikið að gera í Reykjanesi

Guðbrandur Baldursson Vatnsfjörð hjá Ferðapjónustunni Reykjanesi í Ísafjarðardjúpi lætur vel af umferð ferðamanna það sem af er sumri. „Það er mjög mikið að gera. Hér var ættarmót um síðustu helgi og töluverð lausaumferð ferðamanna“, segir Guðbrandur. Um komandi helgi verður annað ættarmót og það í stærri kantinum. „Ég á von á 230 manns um helgina á ættarmót auk smærri hópa. Svo býst ég við einhverri lausaumferð.“ Guðbrandur segir umferð útlendinga vera áberandi í sumar. Þeir staldri þó ekki lengi við. „Sumarið fer vel af stað og ég er mjög bjartsýnn“, segir Guðbrandur.

Sparisjóður Bolungarvíkur.

Samþykkt að auka stofnfé um allt að 500 milljónir

Samþykkt var á fundi stofnfélagsins í Sparisjóði Bolungarvíkur að auka stofnfé um allt að 500 m.kr. Allar breytingartillögur sem lagðar voru fyrir fundinn voru samþykktar. Ástæður breytinganna eru ætlanir stjórnenda sparisjóðsins um að nútímavæða hann og ganga úr skugga um að sjóðurinn verði betur í stakk búinn til að takast á við vax-

andi samkeppni á bankamarkaði.

Meðal annarra tillagna sem voru samþykktar er heimild til að veðsetja stofnfjárluti með samþykki sparisjóðsstjórnar og að afnema ákvæði um lágmarks- og hámarksfjárhæð stofnfjárluta. Innan örfárra ára er talið líklegt að flestir sparisjóðir sameinist og úr verði fimm til sex öflugir

sparisjóðir. Sparisjóður Bolungarvíkur stendur mjög vel en smæðin hamlar honum og ekki ólíklegt, miðað við þessar samþykktir, að verið sé að undirbúa sameiningarferli við aðra sparisjóði en miklar hræringar hafa verið innan sparisjóðanna síðustu ár.

Í framhaldi af fundinum verða stofnbréf sjóðsins innkölluð, og rafræn bréf gefin

út. Einnig voru varamenn kjörnir í stjórn, kosningu hlutu Jakob Valgeir Flosason sem fyrsti varamaður og Ingibjörg Sigfúsdóttir sem annar varamaður. Í tilkynningu frá stjórn Sparisjóðs Bolungarvíkur kemur fram að hún telji þessar breytingar styrkja stöðu sjóðsins og að framtíðarhorfur í rekstri hans séu bjartar.

— smari@bb.is

Ný stjórn kjörin hjá At-Vest

Ný stjórn Atvinnuþróunarfélags Vestfjarða var kjörin á aðalfundi félagsins sem haldinn var fyrir stuttu. Í nýrri stjórn eru Kristján G. Jóhannsson, Ísafirði, Jóna Valgerður Kristjánsdóttir, Reykhólum, Magdalena Sigurðardóttir, Ísafirði, Sigríður Elín Þórðardóttir, Sauðárkróki, Skjöldur Pálmason, Patreksfirði, Elfa Björk Bragadóttir, Hólmavík,

og Anna Guðrún Edvardsdóttir, Bolungarvík. Í vara-stjórn eru Kristján Jóakimsson, Ísafirði, Halldór Sigurðsson, Reykhólum, Sigurborg Þorkelsdóttir, Ísafirði, Sigríður Elín Hreinsdóttir, Bolungarvík, Eyrún Ingibjörg Sigþórsdóttir, Tálknafirði, Gunnlaugur Sighvatsson, Hólmavík, og Ingi Þór Ágústsson, Ísafirði.

Ragnheiður Hákonardóttir, Þuríður Ingimundardóttir og Guðni Geir Jóhannesson fóru úr stjórn, en ný í stjórn eru þau Skjöldur Pálmason, Anna Guðrún Edvardsdóttir og Ingi Þór Ágústsson.

Í ársskýrslu Atvinnuþróunarfélagsins kom fram að hagnaður af rekstri félagsins var 149.631 krónur og leggur stjórn félagsins til að hagnað-

urinn verði fluttur til næsta árs. Eigið fé og skuldir félagsins í árslok 2006 voru krónur 72.154.533 en voru 50.426.993 kr. í lok árs 2005. Í lok ársins voru hluthafar í félaginu 112. Þrír hluthafar eiga meira en 10% hlutafjárins, þeir eru Byggðastofnun (22,10%), Fjórðungssamband Vestfirðinga (34,29%) og Atkonur, sjálfseignastofnun (13,13%).

42 milljónir í húsaleigubætur

Sveitarfélög á Vestfjörðum greiddu samtals liðlega 42 milljónir króna í húsaleigubætur á síðasta ári. Þetta kemur fram í fréttabréfi Jöfnunarsjóðs. Eins og gefur að skilja greiðir Reykjavíkurborg mest allra sveitarfélaga í húsaleigubætur, eða liðlega 750 milljónir. Alls greiddu sveitarfélög á landinu rúmlega 1.526 m.kr. í húsaleigubætur, en framlag Jöfnunarsjóðs nam tæpum 840 milljónum.

TRYGGVI GUÐMUNDSSON HDL

löggiltur fasteignasali

Hafnarstræti 19 - Ísafirði • Sími: 456 3244

Guðmundur Óli Tryggvason

löggiltur fasteignasali

Fax: 456 4547 • Netfang: eignir@fsv.is

Heimasíða: www.fsv.is

Fagraholt 1, Ísafirði

189 m² steinsteyppt einbýlishús á einni hæð, þar af er bílskúr 45 m², uppgert eldhús, fjögur svefnherbergi.

24.500.000,-

Fjarðarstræti 27a, Ísafirði

233 m² nýlegt parhús á tveimur hæðum með kjallara og bílskúr, fjögur herbergi. Húsið var byggt árið 2000.

27.500.000,-

Sundstræti 43, Ísafirði

Gistihús í fullum rekstri! Einbýlishús 218 m² á tveimur hæðum með 45 m² séríbúð á neðri hæð. Innbú gistihúss getur fylgt með í kaupum.

24.000.000,-

Aðalstræti 6, Bolungarvík

96,2 m² einbýlishús ásamt 21 m² bílskúr, stór og fallegur garður, 3 svefnherbergi.

8.500.000,-

Hafraholt 14, Ísafirði

Raðhús á tveimur hæðum ásamt bílskúr, samtals 166 m², eldhús nýlega endurnýjað.

19.300.000,-

Aðalstræti 16, Bolungarvík

75 m² einbýlishús úr timbri með steypum kjallara, 500 m² eignarlóð fylgir. Vel staðsett í bænum, tilvalið sumarhús fyrir brottflutta vestfirðinga.

7.500.000,-

Seljalandsvegur 72, Ísafirði

112 m² steinsteyppt einbýlishús á tveimur hæðum, þrjú svefnherbergi, fallegur garður og gott útsýni.

12.900.000,-

Fjarðarstræti 6, Ísafirði

Fjögurra herbergja íbúð á 2. hæð til hægri í fjölbýli ásamt geymslu í sameign, samtals 123 m² að stærð.

12.300.000,-

Brautarholt 9, Ísafirði

140 m² einbýlishús á einni hæð ásamt 34,4 m² bílskúr. Fimm svefnherbergi, baðherbergi endurnýjað.

21.000.000,-

Höfðastigur 12, Bolungarvík

136 m² einbýlishús ásamt 32 m² bílskúr á neðri hæð hússins, 4 svefnherbergi.

13.600.000,-

Aðalmót Sjóstangaveiðifélags Ísfirðinga í Bolungarvík

Aðalmót Sjóstangaveiðifélags Ísfirðinga verður haldið á morgun, föstudaginn 6. júlí og laugardaginn 7. júlí og er mótið hið fimmta í röð átta móta sem haldin eru víðs vegar á landinu og er liður í Íslandsmeistaramótinu í sjóstangaveiði. Auk verðlauna

fyrir sigur í sveita- og einstaklingskeppni verða veitt verðlaun fyrir stærstu fiska einstakra tegunda, fyrir stærsta fisk mótsins, til aflagæsta heimamannsins, fyrir flestar veiddar tegundir, hæstu meðalþyngd og til þriggja fengsælustu skipstjórana. Búast

má við að veiða þorsk, ufsa, ýsu, karfa, steinbít, sandkola, lúðu, lýsu og marhnút svo nokkrar tegundir fiska séu nefndar.

Búast má við að sjóstangaveiðifólk frá öllum landslutum fjölmenni í mótið sérstaklega í ljósi stóru lúðanna sem

veiðst hafa hér fyrir vestan á undanförunum vikum. Róið verður frá Bolungarvík og látið úr höfn kl. 6.00 báða dagana. Fyrri daginn er veitt til kl. 14.00 en til kl. 13.00 seinni daginn. Mótssetning verður í kvöld kl. 20.30 í veitingahúsinu Vagnsson í Bolungarvík.

Húsvörður í Stjórnsýsluhúsinu á Ísafirði

Staða húsvörðar í Stjórnsýsluhúsinu á Ísafirði er laus til umsóknar. Umsóknarfrestur er til 20. júlí 2007.

Allar nánari upplýsingar veitir formaður rekstrarnefndar, Óli M. Lúðvíksson í síma 897 3733.

Rekstrarnefnd Stjórnsýsluhúss.

Bættu þekkingu sína á ljósmyndun

Um 20 áhugaljósmyndarar sóttu ljósmyndanámskeið á Ísafirði um helgina á vegum Ljósmyndari.is sem er vefur fyrir áhugafólk um ljósmyndun. Leiðbeinandi var Pálmi Guðmundsson sem fór yfir helstu stillingaratriðin á stafrænni myndavél, útskýrði almenna myndatöku og gaf ýmis góð ráð til að ná betri myndum. Auk þess voru tölvumálin tekin fyrir og m.a. sýnt hvernig hægt er að koma skipulagi á myndasafnið á einfaldan hátt. Góður rómur var gerður að námskeiðinu en það stóð yfir á laugardag og sunnudag, fjórar klukkustundir í senn. Námskeiðið var liður í ljósmyndanámskeiðahaldi á landsbyggðinni fyrir þá sem eru að stíga sín fyrstu skref í ljósmynduninni og þá sem vilja öðlast meiri þekkingu.

Keppendur í hálfmarafoni leggja af stað frá Bolungarvík.

Keppendur í 10 km hlaupi á Hnífsdalsvegi.

Valur og Martha sigruðu í hálfmarafoni Óshlíðarhlaupsins

Valur Þórsson og Martha Ernstdóttir urðu Íslandsmeistarar í hálfmarafoni í Óshlíðarhlaupinu sem haldið var í blíðskaparveðri á laugardag. Var þetta í 15. sinn sem Óshlíðin var hlaupin og voru að-

standendur ánægðir með afmælishlaupið. „Þetta gekk glimrandi vel fyrir sig og við fengum frábært veður. Það voru heldur færri en við bjuggumst við í hálfmarafoninu, eða 15 keppendur, en um var

áð ræða Íslandsmeistaramót. Einnig var heldur dræm þátttaka í skemmtiskokkinu en mjög góð þátttaka var þó í 10 km hlaupinu“, segir Kristbjörn Sigurjónsson, einn skipuleggjandi hlaupsins. Þess má

geta að einn þátttakandinn, Ís-firðingurinn Árni Aðalbarnarson, var að hlaupa í 15. sinn og hefur því tekið þátt í öllum Óshlíðarhlaupunum frá upphafi en það fór fyrst fram í júní árið 1992. Viðburður

þessi hefur fyrir löngu skapað sér fastan sess í dagatali sumarsins á norðanverðum Vestfjörðum. Jafnan eru hlauparar á öllum aldri í misgóðu formi í startholunum en þeir koma víða að af landinu.

Árni Aðalbarnarson hefur tekið þátt í öllum fimmtán hlaupunum sem haldin hafa verið.

Sigurveggarar í liðakeppni í hálfmarafoni.

Gestirnir voru hestánægðir með saltfiskinn og veisluna.

Vel heppnuð saltfiskveisla

Fimmta árlega saltfiskveisla Byggðasafns Vestfjarða var haldin í Edinborgarhúsi á laugardagskvöld. Þóttu veisluhöldin heppnast afar vel. Þau fóru nú fram á nýjum stað þar sem hingað til hefur verið borðað í

Tjöruhúsinu í Neðstakaupstað, en Edinborgarhúsið á sér langa og áhugaverða saltfisksögu og var húsið á sínum tíma reist fyrst og fremst til verkunar á saltfisk. „Það var fin mæting og mjög gaman að prófa að vera

Samþykkja drög að samningi

Drög að samningi um hreinsun jarðarinnar Garðstaða í Ísafjarðardjúpi hafa verið samþykkt í sveitarstjórn Súðavíkurhrepps. Sveitarstjórn telur brýnt að þau tímamörk sem kveðið er á um í samningnum standi, en þar kemur fram að hreinsun á Garðstöðum skuli vera lokið í síðasta lagi í september 2008. Þar kemur einnig fram að fyrir 15. september næstkomandi skuli vera búið að fjarlægja helming allra þeirra bifreiða sem til stendur að fjarlægja.

Snurvoðaveiðar verði kannaðar

Stjórn Íbúasamtaka Önundarfjarðar hefur farið þess á leit við bæjarstjórn Ísafjarðarbæjar að könnuð verði staða snurvoðaveiða í Önundarfirði. Ástæðan er sú að á Flateyri og Suðureyri er hafin atvinnurekstur sem byggist á að nýta firðina til veiða með sjóstöng. Útlit er fyrir að snurvoðaveiðar allt inn að Holtsbryggju eigi eftir að skaða þennan atvinnurekstur að óbreyttu. Bæjarráð samþykkti að senda erindi Íbúasamtaka Önundarfjarðar til sjávarútvegs- og iðnaðarráðuneytis, atvinnu- málaneftar og hafnarstjórnar Ísafjarðarbæjar og óska umsagna.

Sannur víkingaandi á Dýrafjarðardöggunum

Víkingahátíðin Dýrafjarðardagar heppnaðist vel er hún var haldin í sjötta sinn um helgina. Setning hátíðarinnar fór fram í Haukadal, þar sem

opnuð var listmunasýning heiðurshjónanna Gunnars Guðmundssonar og Guðmundu Jónsdóttur frá Hofi. Þá var einnig opnuð ljós-

myndasýning Davíðs Davíðssonar og Þrastar Sigtryggs-sonar í kaffisal sláturhússins á Þingeyrarodda.

Sannkölluð hátíðarstemmn-

ing ríkti á Þingeyri á laugardag en þá var boðið upp á fjölbreytta skemmtidagskrá. Meðal annars var hátíðargestum boðið að skella sér á hestbak

Víkingaandi sveif yfir vötnum á Dýrafjarðardöggunum. Myndir: Páll Önundarson.

Víkingar þurfa að slökkva þorsta sinn eins og aðrir.

en hoppkastalar og andlitsmálning var í boði fyrir yngri kynslóðina. Komið var upp sölutjöldum á víkingasvæðinu þar sem andi víkinganna sveif yfir vötnum. Um kvöldið var slegið upp grillveislu á víkingasvæðinu eins og Dýrfirðingum einum er lagið.

Á sunnudag var markaðs- stemmning á víkingasvæðinu auk þess sem tvær leiksýningar einleikjahátíðarinnar

Act alone fóru fram í félagsheimilinu á Þingeyri. Hátíðinni lauk í félagsheimilinu í Haukadal þar sem Þórarinn Hannesson flutti söngva fyrir börn.

Dýrafjarðardagar sem voru endurvaktir fyrir sex árum eftir nokkurra ára hlé hafa rækilega komið sér á kortið og þá ekki síst hjá brottfluttum Dýrfirðingum sem jafnan sækja hátíðina.

Hátíðarstemmning ríkti á víkingasvæðinu á Þingeyrarodda.

á nýjum stað en það er ekki þar með sagt að hinn staðurinn sé dottinn úr myndinni“, segir Jón Sigurpálsson, forstöðumaður Bygðasafnsins og einn helsti skipuleggjandi

veislunnar. Sú hefð hefur komist á að leikmenn sjái um eldamennskuna í fyrstu veislu- unni en síðar um sumarið eru haldnar saltfiskveislur þar sem Magnús Hauksson vert í Tjör-

húsinu sér um eldamennskuna. „Það voru óvenju skemmtilegir réttir í ár“, segir Jón. „Staðgengill Magnúsar, Ólafur Helgason, kom með góðan salatrétt, Birgir Jónsson og

Hrafnhildur Hafberg voru hvort um sig með mjög góða rétti, Þorsteinn Þráinsson gerði skemmtilega tilraun með reyktan sólþurrkaðan saltfiskinn sem hann setti út í salat og

heppnaðist mjög vel, Margrét Gunnarsdóttir kom með framandi Kúburétt í rommi og Guðmundu Birgisdóttir matreiðdi saltfiskinn líka á gómsætun hátt.“

Að vanda sá Saltfisksveit Valla um tónlistarflutning og að sögn Jóns naut hún sín sérstaklega vel í sal Edinborgarhússins.

– thelma@bb.is

Blogg Hlyns Þórs Magnússonar
<http://maple123.blog.is/blog/maple123>

Mannlífið

Alltaf er gaman að fylgjast með dýrategundinni homo sapiens - hinni vitibornu mannskepnu. Spjallvefirnir og bloggjið eru kærkomnir viðbótargluggar á dýragarðinum. Ekki er minnst gaman að horfa inn í Barnaland, heim barnsins á netinu, vinsælan undirvef mbl.is, og fylgjast með spjallinu þar. Núna síðast hefur verið bæði fróðlegt og skemmtilegt að sjá skoðanir fólks á því hvað eigi að gera við nafngreindan pilt, sem sagður er hafa pínt og drepjið hund norður á Akureyri.

Smáauglýsingar

Til leigu er 2ja herb. íbúð á eyrinni. Uppl. í sínum 690 2202 og 456 3041.

Til sölu er 2ja hæða hús á Hjalla-vegi 16 á Suðureyri. Verð 4,3 milljónir. Uppl. í sínum 846 2641 og 456 0205.

Óska eftir litlu húsnæði á Ísafirði undir naglastofu. Uppl. í síma 864 2803.

Hjón um fimmtugt óska eftir að leigja 2-3ja herb. íbúð á Stór-Reykjavíkursvæðinu. Upplýsingar í síma 862 5947 (Kristín) og 840 3033 (Pétur).

Leitum að hressum skvísu til að keppa með okkur í Mýraboltanum 2007. Hafið samband við Önnu Guðrúnu í síma 899 0096 eða Pernillu í síma 820 7579.

Til sölu er 4 metra Avon slöngu-bátur með 15 hestafla mótör. Á sama stað er til sölu amerískur Cocket Hunter Silver Terrier hundur, fæddur 2003. Upplýsingar í síma 846 7479.

Til sölu er barna rimlarúm með dýnu, skiptiborð, kommóða og Hókus Pókus stóll. Uppl. gefur Marta í síma 699 7524.

Til sölu er hillusamstæða á kr. 5.000. Uppl. í sínum 456 4372 eða 892 4372.

Óska eftir litlum og sætum námsmannabíl. Má kosta allt að kr. 200 þús. Ekki mikið eldri en frá aldamótum. Uppl. gefur Tinna í síma 868 3120.

Til leigu er fallæg 75m² íbúð á eyrinni frá byrjun september. Uppl. í síma 867 6657.

Til sölu er vel með farinn og góður VW Polo árg. 2000. 5 girja 5 dyra, ekinn aðeins 74 þús. km. Ný sumardekk, þrjú vetrardekk og auka felgur. Nýtt í bremsu að aftan. Uppl. í síma 866 8422 á kvöldin.

Sex umferðar-öhöpp í vikunni

Sex umferðaröhöpp urðu í umdæmi lögreglunnar á Vestfjörðum í síðustu viku. Á þriðjudag varð bílvelta á Óshlíð þar sem ökumaður er grunaður um övun við akstur. Þá var tilkynnt um að bifreið hefði verið ekið á gangnavegg í Vestfjarðagöngunum.

Á fimmtudag urðu tveir árekstrar innanbæjar á Ísafirði og varð talsvert eignartjón í báðum tilfellum. Þá rákust tvær bifreiðar á við Dynjanda í Vatnsfirði á laugardag og á sunnudag valt bifreið út af veginum í Önundarfirði. Lítið slys urðu á fólki.

Spurning vikunnar

Hvernig líst þér á hugmyndir Kristins H. Gunnarssonar um lægra skattþrep á landsbyggðinni?

Alls svöruðu 513.
Vel sögðu 422 eða 82%
Illla sögðu 63 eða 12%
Hlutlausir voru 28 eða 6%

Netspurningin er birt vikulega á bb.is og þar geta lesendur látið skoðun sína í ljós. Niðurstöðurnar eru síðan birtar hér.

Steingrímur og Ólafur í tækjasalnum.

Ólafur og Steingrímur opna sjúkrabjálfunarstöð á Ísafirði

Sjúkrabjálfararnir Ólafur Halldórsson og Steingrímur Þorgeirsson opnuðu fyrir stuttu sjúkrabjálfunarstöðina Sjúkrabjálfun Vestfjarða, á Ísafirði. Stöðin, sem er fullbúin öllum tækjum, er staðsett á efstu hæð Íshúsfélags Ísfirðinga, þar sem áður var Fræðslumiðstöð Vestfjarða. Þegar blaðamaður kom til að taka félagana tali var verið að leggja lokahönd á húsnæðið, tengja símann og ganga frá lausum endum.

–Þið hafið unnið miklar breytingar á húsnæðinu, segið aðeins frá því.

„Þetta er um 340 fm húsnæði á frábærum stað, sem við erum búir að innrétta sem fullkomna sjúkrabjálfunarstöð. Við erum búnir að innrétta hér tvo æfingasali og meðferðarstofur, auk skrifstofu og búningaöðstöðu. Við tökum húsnæðið alveg í gegn og erum búnir að eyða síðustu vikum í að mála og leggja nýtt gólfefni. Breytingarnar höfum við unnið að mestu sjálfir, með hjálp góðra vina og ættingja, að sjálf sögðu. Það gerði okkur þetta ódýrara að vinna svona mikið í þessu sjálfir, en við ákváðum á móti að spara ekkert í tækjabúnaði. Þar vildum við ekki sniða okkur of þröngan stakk. Það borg-

ar sig ekki að vera með tæki sem síðan virka kannski ekki sem skyldi, eða bila strax.

Tækin sem við keyptum inn í æfingasalinn völdum við auðvitað fyrst og fremst því þau eru sterk og góð, en einnig vildum við að sem flestar æfingastöðvar væru á hverju tæki, án þess þó að það væri eitthvað drasl. Það eru því að lágmarki tvær stöðvar á hverju tæki, sem sparar óneitanlega pláss, því salurinn nýttist mun betur með þessu móti. Það sem er síðan einna best við æfingasalinn er útsýnið. Hlaupabrettum og æfingahjólí er stillt upp við gluggann þar sem hægt er að horfa á fallett útsýnið inn Skutulsfjörðinn. Í hinum æfingasalnum er síðan útsýni yfir sjóinn, og Snæfjallaströndin blasir við. Þetta er einstaklega fallett og hér verður gott að vinna.

Fyrir utan hefðbundna sjúkrabjálfun í sal og á bekknum bjóðum við einnig upp á meðferð með stuttbylgjutæki, nuddtæki og s.k. „combo“tæki, sem er hljóðbylgju- og raförvunartæki. Þá erum við með aðstöðu fyrir togbekk, sem er mikið notaður í brjósklosmeðferð.

–Er þörf á aukinni þjónustu sjúkrabjálfa hér fyrir vestan?

„Já, það er ekki vanþörf á aukinni þjónustu. Í úttekt sem var gerð fyrir um 15-20 árum á hversu marga sjúkrabjálfa þarf í ambulant þjónustu, það er s.s. fyrir utan þá þjónustu sem á sér stað inni á heilbrigðisstofnunum og hjúkrunarheimilum, kom í ljós að það er einn sjúkrabjálfi á hverja 1000 íbúa. Miðað við það ættu að vera bara á Ísafirði einum u.þ.b. þrír sjúkrabjálfarar utan heilbrigðisstofnunarinnar. Síðan þjónum við auðvitað miklu stærra svæði en Ísafirði. Við þjónum flestum nágrennabæjunum, þar sem engir sjúkrabjálfar eru, og jafnvel að hluta til Bolungarvík, en þar er aðeins einn sjúkrabjálfi.

Það verður líka að taka inn í dæmið að þessi könnun sem við minntumst á var gerð fyrir nær tveimur áratugum síðan og tímarnir hafa breyst. Íslendingar verða sífellt eldri og meðalaldur hækkar. Þá er fólki að nýta sér þjónustu sjúkrabjálfa í meira mæli. Það er því hægt að leiða líkum að því að fleiri sjúkrabjálfa þurfi á hvern haus í dag.

Sjúkrabjálfun heldur niðri biðlistum sjúkrahúsa og heldur fólki lengur gangandi í samfélaginu. Endurhæfing og

sjúkrabjálfun er því mjög ódýr heilbrigðisþjónusta, því hún er fyrirbyggjandi. Það er mjög mikill akkur fyrir heilbrigðisþjónustuna að halda sjúkrarúmum auðum og fólki hressu heima hjá sér, að við tölum ekki um hvað lyfjakostnaður lækkar.

–Ólafur og Steingrímur hafa báðir unnið hjá Heilbrigðisstofnun Ísafjarðarbæjar um nokkurt skeið. Hvers vegna ákváðu þeir að fara út í rekstur einkastöðvar?

„Okkur hefur langað til að vera með eigin stöð lengi og í raun eitthvað sem við höfum alltaf ætlað að gera. Við ákváðum að gera þetta sjálfir vegna þess að satt að segja er svigrúm lítið innan heilbrigðisstofnunarinnar. Ráðuneytið setur starfsmönnum sínum stólinn fyrir dyrnar hvað varðar vinnutíma, og það getur orðið til þess að erfitt er að sinna öllum þeim sem til stofnunarinnar leita innan skikkana legra tímamarka. Eins og staðan er í dag er langur biðlisti í sjúkrabjálfun og getur fólki jafnvel þurft að bíða í nokkra mánuði eftir að komast að. Vinnutími innan stofnunarinnar er afar ósveigjanlegur, en með því að vera með eigin rekstur stjórnum við okkur

sjálfir. Við getum unnið lengur eða skemur, allt eftir hentugleika. Við erum með samning við Tryggingastofnun og fáum greitt frá stofnuninni fyrir hvern þann sem kemur til okkar í meðhöndlun. Á heilbrigðisstofnunum fá starfsmenn hinsvegar greitt fyrir tímana sem eru unnir.

Samningur okkar við Tryggingastofnun virkar þannig að við erum nettengdir stofnuninni og allt okkar kerfi fer í gegnum hana. Auk þess höfum við einnig fullt leyfi til að taka fólki inn til okkar beint „af götunni“, ef svo má segja, enda löggildir sjúkrabjálfarar.

–Hvað verða margir starfsmenn hjá stöðinni?

„Vinnusvæðið eins og það er í dag er hugsað fyrir allt að sjö eða átta manns. Hér er pláss fyrir fjóra sjúkrabjálfa, auk þess sem hæglega er rými fyrir aðra tengda starfssemi, s.s. iðjuþjálfun. Þá er líklegt að með auknum umsvifum verði ráðnar aðstoðarfólk, s.s. starfsmann í tækjasal. Síðan verður auðvitað starfsmaður í móttöku. Til að byrja með verðum við þó aðeins tveir, svo sjáum við hvað gerist með haustinu.“

– tinna@bb.is

Annríki hjá Sjóferðum Hafsteins og Kiddýjar

Töluverður erill hefur verið hjá Sjóferðum Hafsteins og Kiddýjar það sem af er sumri. Guðrún Kristjánsdóttir (Kiddý) segist vera nokkuð ánægð með sumarið. „Veðrið hefur verið yndislegt í nær allan júní. Það hefur verið fjöldi fólks í bænum og ég hef tekið eftir því að fólk hefur frestað heimferð vegna góða veðursins og þá jafnvel farið í Vigur“, segir Kiddý. Þá hafa skemmtiferðaskipin verið drjúg. „Í sem stystu máli má segja að allir séu kátir, glaðir og hressir, still alive. Bíngó, málið er dautt“, segir Kiddý.

Sumarvinnan mín!

Bolvíkingurinn Valdimar Olgeirsson vinnur í Byggðasafni Vestfjarða í Neðstakaupstað. Hann lætur vel af starfinu og segir fólkið sem heimsækir safnið yfirleitt vera kurteist og skemmtilegt. „Starfið mjög gefandi og maður lærir ýmislegt um hvernig allt gekk fyrir sig hér áður fyrr og auðvitað allt um saltfiskinn“, segir Valdimar. Nokkur þúsund gestir heimsækja safnið á hverju ári og eru það að miklu leyti ferðamenn af skemmtiskipum sem leggja að á Ísafirði. Það er því oft mikil umferð, og nóg að gera niðri í Neðstakaupstað.

—Í hverju felst starfið hjá safninu?

„Ég tek á móti ferðamönnum, auk þess sem ég vinn að ýmiskonar viðhaldi við safnið og umhverfið í kring. Þá hef ég líka verið í skráningu á munum safnsins.“

—Hvað er skemmtilegast við vinnuna?

„Það er þegar við Jón Sigurpálsson, yfirmaður minn, og allt starfsfólkið komum saman og skemmtum okkur. Það er líka gaman að taka á móti ferðamönnum sem koma. Þeir eru mjög kurteisir og

skemmtilegir, virkilega fróðleiksfúsir. Sérstaklega Englendingarnir, þeir eru einstaklega skemmtilegir.

—Hvernig líkar þér kaupið?

„Ég er mjög sáttur.“

—Er þetta í fyrsta sinn sem þú vinnur í þessum bransa eða

hefurðu einhvern tíma unnið við eitthvað svipað áður?

„Nei, þetta er ólíkt öllu því sem ég hef áður unnið við. Ég hef verið með slor í andlitinu í fiski og í hellulagningu og þessháttar verkamannastörfum. Það er því mjög gott að

komast í svona ólíkt starf. Maður lærir mikið af þessu, meira en í hinum störfunum finnst mér. Svo er ég með svo frábæran yfirmann. Hann Jón Sigurpálsson er engum líkur. Hann virkilega skemmtilegur og góð fyrirmynd.

Sumarvinnan mín!

María Sigríður Halldórsdóttir er fimmtán ára gömul ísfirsk snót sem vinnur í Morranum, atvinnuleikhúsi ungs fólks í Ísafjarðarbæ, í sumar. Henni finnst fint að vinna í Morranum, og er þetta annað sumarið hennar í þessari vinnu. Yfirmaður Maríu er Björn Gunnlaugsson, og er hann „æðislegur“ leikstjóri að hennar sögn. Meðal helstu verkefna Morrans í sumar má nefna móttöku skemmtiskipafarþega í Neðstakaupstað, götulistadaga og fleira.

—Hvað finnst þér skemmtilegast við Morrann?

„Það er í raun bara allt. Skemmtiferðaskipin eru mjög skemmtileg og verkefni sem við vorum með nýlega þar sem við settum upp barnaleikrit fyrir leikskólabörn Ísafjarðarbæjar. Það var gaman að koma fram fyrir krakkana og gleðja þau, sjá þau brosa.“

—Hvað er skemmtilegast við skemmtiferðaskipin?

„Það er gaman að tala við útlendingana, sérstaklega Breta. Ferðamennirnir vilja sumir gefa okkur þjófnef og t.d. var hópur Frakka um dag-

inn sem vildi endilega gefa okkur pening. Við sögðum þeim auðvitað að við vildum ekki taka á móti peningunum, en þeir voru mjög ýtnir. (Kannski hafa þeir haldið að við værum svona fátæk og neyddumst til að vinna fyrir okkur niðri á bryggju).“

—Hvernig finnst þér launin

sem þú færð fyrir vinnuna þína?

„Þau eru mjög fin.“

—Ertu að safna þér fyrir einhverju sérstöku?

„Já, ég er að kaupa mér vespu. Pabbi minn lánaði mér fyrir henni, þannig að ég er búin að fá hana, en ég ætla síðan að borga honum til

baka.“

—Þú ert að fara í 10. bekk í haust, sérðu fyrir þér að fara aftur í Morrann næsta sumar?

„Já, sumarið eftir 10. bekk er síðasta sumarið sem maður er ennþá grunnskólanemi og má vera í bæjarvinnunni. Ég ætla að nýta síðasta tækifærið á næsta ári.“

Helgarveðrið

Horfur á föstudag: Austlæg átt og rigning með köflum. Hiti 9-15 stig. **Horfur á laugardag:** Austlæg átt og vætusamt, einkum austantil. Milt í veðri. **Horfur á sunnudag:** Austlæg átt og vætusamt, einkum austantil. Milt í veðri. **Horfur á mánudag:** Austlæg átt og vætusamt, einkum austantil. Milt í veðri.

Sælkeri vikunnar er Petra Dröfn Guðmundsdóttir á Suðureyri

Gott á grillið

Sælkeri vikunnar býður upp á sumarlega grillrétti, marineraða svínahnakka, girnilega sósu og grænmetisbakka í meðlæti. Eftirrétturinn er einnig grillaður, enda fátt betra en að grilla í góðu veðri. Það er því um að gera að nota tækifærið þegar sólin skín og skella kjöti og grænmeti á grillið og útbúa eftirréttinn, einnig úti við, en í eftirrétt eru gömlu góðu grilluðu . Petra mælir með því að grilla grænmetið þangað til það er orðið vel „djúsi“, en passa þarf sérstaklega að hræra í því á meðan það er á grillinu til að það brenni ekki við.

Grillaðir svínahnakkar

4-6 sneiðar af svínahnökku-um
sætt sinnep, eftir smekk
Caj P's hvítlauksgrillolía,
eftir smekk
Season All

Blandið sinnepi, grillolíu og kryddi saman í skál og hrærið vel saman. Veltið kjötinu upp úr marinerið og grillið

þar til kjötið er fulleldað.

Sósa:

piparostur
rjómi ¼
Toro sveppasósa

Skerið piparostinn í litla teninga. Setjið rjóma í pott og bræðið ostinn í rjómanum. Hrærið Toro sveppasósunni saman við þegar osturinn er vel bráðinn. Látið malla þangað til tilbúið.

Gömlu góðu grilluðu bananarnir með Pipp-súkkulaði:
bananar
Pipp súkkulaðistykki

Skerið vasa eftir endilöngum banönunum (passið að skera ekki alveg í gegn) og troðið súkkulaðibitum í vasa. Grillið þar til súkkulaðið er bráðið.

Ég skora á móður mína, Gunnhildi Hálfðánardóttur að vera næsti sælkeri vikunnar.

**Sumarlokun Dósa-
móttöku Endurvinnslunnar á Ísafirði**

**Lokað er 2.-13. júlí
Opnum aftur 16. júlí**

**Sumarkveðja,
starfsfólk**

Óskað eftir gjaldprotaskiptum rækjuvinnslunnar Miðfells hf á Ísafirði

„Fyrirtækin lifa ekki af í þessu umhverfi“

Stjórnendur Miðfells hf. funduðu með starfsfólki á fimmtudag í síðustu viku þar sem gjaldprot fyrirtækisins var kunngjört en nokkrum dögum fyrr hafði verið tilkynnt um ótímabundna vinnslustöðvun hjá fyrirtækinu. Um 40 manns vinna hjá Miðfelli. Finnþórunn Sveinbjörnsdóttir, formaður Verkalýðsfélags Vestfirðinga, sat fundinn og segir hann að þó þetta hafi legið í loftinu hafi starfsfólki verið brugðið.

„Það sem snýr að okkur er

að leiðbeina starfsfólkinu um næstu skref. Nú tekur skiptastjóri við og ef hann ákveður að halda rekstrinum ekki áfram brýni ég fyrir fólki að skrá sig strax hjá Svæðisvinnumiðlun Vestfjarða“, segir Finnþórunn.

Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar, segir yfirvofandi gjaldprot Miðfells vera áfall en ítrekar fyrir orð sín og segir það ekki koma á óvart. „Staða rækjuiðnaðarins í landinu er einfaldlega svona. Fyrirtækin lifa ekki af í þessu

Rækjuvinnsla Miðfells hf., á Ísafirði.

umhverfi“, segir Halldór. Hann segir gjaldprot Miðfells ýta undir skyldu bæjar og ríkis að taka á atvinnumálum á Ísafirði. „Við verðum að sjá til þess að hér verði jákvæð þróun. Það er gert með nýjum atvinnutækifærum. Í Vestfjarðaskýrslunni er talað um 80 störf, en við þurfum fleiri.“ Halldór segist vera í daglegum samskiptum við forsvarsmenn ríkisstjórnarinnar og aðra sem koma að þessum málaflökki. Hlutur Ísafjarðarbæjar í fyrirtækinu er 23%. Miðfell er

fimmta rækjuverksmiðjan sem verður gjaldprot í því húsnaði sem hún starfaði í. Einingis sex rækjuverksmiðjur eru eftir í landinu, sjö ef Bakkavík í Bolungarvík er talin með en hún er ekki í rekstri í augnablikinu þó til standi að hefja vinnslu snemma í þessum mánuði. Fyrir átta árum voru um tuttugu verksmiðjur starfandi. Þessi þróun hefur ekki einskorðast við íslenskan rækjuiðnað, sama hefur gerst í Noregi og í Færeyjum.

– smari@bb.is

Eitt par verður gefið saman í Þingeyrarkirkju á laugardag.

Brúðkaup í flestum sóknum 7. júlí

Útlit er fyrir að hátt í tíu brúðhjón verði gefin saman á norðanverðum Vestfjörðum þann 7. júlí næstkomandi, en dagurinn hefur verið kallaður brúðkaupsdagurinn mikli.

Þótt þessi fjöldi brúðhjóna í prestaköllum Ísafjarðar og nágrennis sé ekki svimandi hár þennan laugardag, eru þau þó heldur fleiri en um venjulega helgi að sumarlagi. Séra Magnús Erlingsson sóknarprestur á Ísafirði segir að yfirleitt séu ekki mjög mörg brúðkaup á Vestfjörðum, eða aðeins í takt við fólksfjöldann.

Bylgja brúðkaupa virðist því aðallega vera í Reykjavík og nágrenni þennan dag. Magnús segir daginn þó vissulega vera með þeim annasamasta í sumar, en hann gefur saman tvö þör. „Þetta er eini dagurinn í sumar þar sem eru tvö brúðkaup“, segir Magnús. Hvorugt þessara brúðkaupa fara fram í Ísafjarðarkirkju. „Fólk vill mikið vera úti í nátt-

úrunni eða í litlum sveitakirkjum“, segir Magnús.

Séra Valdimar Hreiðarsson, sóknarprestur í Staðarprestakalli, gefur eitt par saman þennan dag. Brúðkaupið verður í Súðavík. „Þetta verður þriðja brúðkaupið af fjórum sem ég annast í sumar“, segir Valdimar. „Það þykir gott í svona litlu prestakalli.“

Að sögn Guðrúnar Eddu Gunnarsdóttur, sóknarprests á Þingeyri, verða tvö kirkjubrúðkaup í Dýrafirðinum þann 7. júlí. „Annað verður í Þingeyrarkirkju en hitt í Núpskirkju“, segir Guðrún. Önnur tilvonandi brúðhjónin tóku daginn frá með meira en árs fyrirvara þannig að ljóst er að ekki átti að missa af plássi á brúðkaupsdeginum mikla. Í Dýrafirði verður einnig eitt sýslumannsbrúðkaup þennan sama dag. Þá verður eitt par gefið saman í Hólskirkju af séra Agnesi M. Sigurðardóttur.

– tinna@bb.is

Fjórða stærsta skip sumarsins

Skemmtiferðaskipið Artemis lá við ankeri utarlega í Skutulsfirði á laugardag, en skipið var hið sjötta í röð á þriðja tug skemmtiferðaskipa sem væntanleg eru til Ísafjarðar í sumar og það fjórða stærsta á eftir Veendam, Maasdam og að sjálfsögðu Queen Elisabeth II. Skipið er 44 þúsund brúttólestir og settu farþegar þess, sem alls eru um 1.250 talsins, skemmtilegan svip á mannlífið á Ísafirði. Næsta skip sem væntanlegt er til bæjarins er MV Kristina Regina sem verður við bryggju í dag.

– halfdan@bb.is

Rækjuvinnsla hefst á ný hjá Bakkavík í Bolungarvík

Rækjuvinnsla Bakkavíkur hf. í Bolungarvík hefst fljótlega aftur eftir rúmlega tveggja mánaða stopp. Agnar Ebenesersson, framkvæmdastjóri Bakkavíkur, segir að fyrirtækið hafi keypt 500 tonn af frosinni rækju og mun vinnsla hefjast þann 9. júlí en óvíst er

með framhaldið þegar sú rækja verður búin. Hráefnið kemur frá Færeyjum og Kanada.

Í lok apríl sagði Bakkavík 48 starfsmönnum upp vegna erfiðs reksturs í rækjuvinnslu undanfarin ár. Agnar gerir ráð fyrir að eitthvað þurfi að ráða af fólki þegar vinnslan hefst

aftur en talsvert af fólki er ennþá að vinna hjá Bakkavík og þá aðallega starfsfólk sem er með þriggja mánaða eða lengri uppsagnarfrest. Á milli 30 og 40 manns munu vinna hjá Bakkavík meðan unnið verður úr þessum 500 tonn-um.

Ástæður rekstrarvanda Bakka-

víkur voru meðal annars erfiðleikar við hráefnisöflun. Í tilkynningu frá Bakkavík kom fram að stjórnendur þess vonuðust til að það tækist að afla hráefnis á nýjan leik svo vinnsla gæti hafist og virðist það vera að ganga eftir.

– smari@bb.is